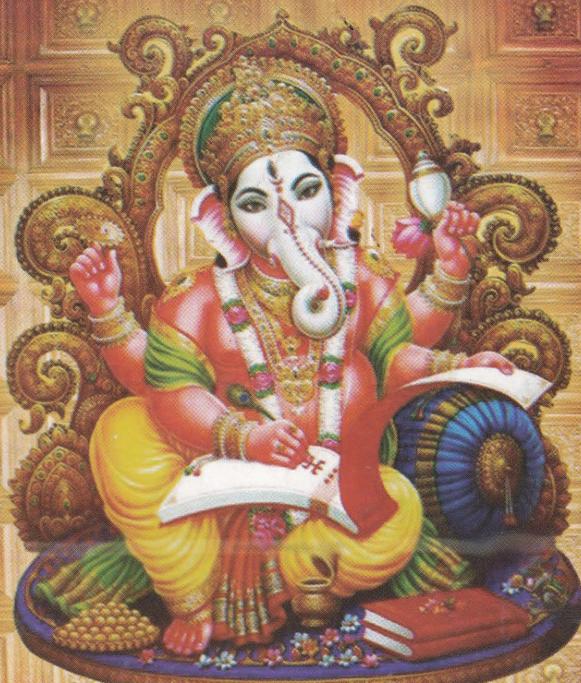

உ
ஓம்நமஸ்கிரு

“மேவன்மைகொள் சைவந்தி விளங்குதலையும்”

இந்துநாகரிகம் சமயம்

தொகுப்பாசிரியர்
சைவப்புலவர், சைவச்த்தாந்த பண்டிதர்
க. நத்தியதசீதரன்

வெளியீடு : பாரதி கல்வி நிறுவனம்
சித்தன்னகை

உள்ளடக்கம்

- 1) காணாத்திய வெறி
- 2) ஜம் பக்தி வெறிக்கால அல்லது பக்தி மறுமலர்ச்சிக்கால யெரியாற்கள்
 - ★ அருணகிரிநாதர்
 - ★ தாழுமான சுவாமிகள்
 - ★ துறையுர் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
- 3) எழுத்து கைவசித்தாந்த வளர்ச்சியில் யங்காற்றியவர்கள்
 - ★ ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள்
 - ★ காசிவாசி செந்திநாதஜயர்

கணபதி துணை

கணபதி வழிபாடும் காரிய சித்தியும்

உலகத்தின் கர்த்தாவாகிய பரம்பொருளை வழிபட ஆறுவகையான மார்க்கம் கூறுவார். அவற்றை அறுவகைச் சமயங்கள் என்று கூறுவார்கள். ஸ்ரீசங்கராசாரியார் “சண்” மதங்கள் என்று மீளநிறுவிய சமயங்களில் பதினெண் கணங்களின் அதிபதியாக விளங்குபவர் கணபதியாவார். கணபதியை முழுமுதலாகக் கொண்டு வழிபாடு செய்யப்படும் நெறி காணபத்தியநெறி என்பர். அந்நெறி ஒழுகும் அடியார்களை கணபதர்கள் என்று அழைப்பார். விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் நாத வடிவமாய் விளங்கும் கணபதியை பரம்பொருளாய் நிலைநிறுத்தினர். உலகின் அனைத்து ஆன்ம வடிவங்களையும் கொண்டுள்ள பரம்பொருளாவர்.

வைதீகநெறியில் மட்டுமன்றி அவைதீக நெறியிலும் இந்தியாவில் மட்டுமன்றி உலகளாவிய ரீதியில் அனைவராலும் போற்றியிசைத்து வழிபடும் நாயகனே கணபதி ஆவார்.

தோற்றம்

கணபதியினுடைய தோற்றம் என்பது சிவன் சிறப்பாக தடத்த இலட்சண நிலையில் காட்சி கொடுக்கும் வடிவமாகும். இந்நிலையில் புராணங்கள் ஒவ்வொரு சம்பாசனையின் ஊடாக தோற்றம் பிறப்பு கூறப்படுகிறது. காஞ்சிப்புராணத்தில் திருக்கைலையில் சிவனும் உமையும் “ஏழுகோடி மந்திரசாலா” என்னும் பூஞ்சோலைச் சித்திர மண்டபத்திற்குச் சென்றனர். அங்கே ஒரு பிரணவம் பிரிந்து இறைவன் எழுத்தாகிய “அகரம் களிறாகவும்” அம்மை எழுத்தாகிய “உகரம் பிடியாகவும்” ஆயிற்று. அவை இரண்டும் ஒன்று கூடி விநாயகர்

தோன்றினார் என்கிறது. விநாயகர்புராணத்தில் விபுதை மாகதர் என்னும் அசரர்க்குப் பிறந்த கஜமுகாகரன் ஆணவ அகந்தையைப் போக்கி தேவர்களுக்கு வாழ்வு கொடுக்க தோன்றிய மூர்த்தி என்பார்.

சிவபுராணத்தில் உலக மாதாவாகிய உமாதேவி தாழும் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று கொஞ்சிக்குலாவ வேண்டும் என எண்ணினார். மண்ணினால் உருச்சமைத்தார். அதனால் சிவன் அகமகிழ்ந்து தேவர்கள் அனைவரையும் வரவழைத்து மகிழ்வித்து இருக்கும் நிலையில் சனீஸ்வரபார்ஷவையால் சிரக ஒடிந்ததும் சிவன் களிற்றின் தலையினைப் பொருத்தி வேழமுகனாய் தோற்றுவித்தார்.

இதேபோல் தேவி பராக்கிரகம் கணபாலசிருஷ்டி என்று குறிப்பிட்ட பகுதியில் பார் வதிதேவி மஞ்சளிலே பிள்ளையாரைத் தோற்றுவித்து நீராடச் செல்லும் போது காவலனாய் இருத்திச் சென்றார் என்றும் கூறுவார்கள். பிள்ளையார் சிவசக்தியின் பிள்ளையே என்பதை “பிடியதன் உருமை...” என்பதனுடாக சம்பந்தர் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

வளர்ச்சி

வைத்கீ சமயம் காலம் கடந்தவை என்று கூறும் நிலையில் காணபத்திய நெறியும் காலம் கடந்த சமய நெறியாகும். அந்த வகையில் சைவத்தின் தொன்மையாம் சிந்துவெளி காலத்தே தொல்பொருட்களின் சான்றுகளின் அடிப்படையில் சுவாதிக் குறியீடு, யானைமுகம், தந்தம் காணப்பட்டன. ஆனால் உறுதியான வழிபாடு நிலவியமைக்கான சான்றுகள் காணப்படவில்லை.

ஆனால் இலக்கியச் சான்றுகளாக நால் வேதங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இருக்கு வேதத்தில் “கவிஞர்களின் கவிஞரன்” என்றும் “ஞானியர்களின் ஞானி” என்றும் “அரசர்களின் அரசன்” என்றும் கூறப்படுகிறது.

இருக்கு வேத காயத்திரி மந்திரத்தில், "ஏகதந்தாய வித்மஹே வக்ரதுண்டாய தீமஹி தன்னோ தந்தி பிரசோதயாத" எனவும், தைத்திரிய சங்கிதையில் "தந்தத்தை உடையவன்", இதனோடு "கணாணாம் த்வா கணபதிகம் அவாமஹே" என்றும், யசர்வேதத்தில் "கணபதிக்கு வணக்கம்" என்றும், யசர்வேத சதருத்திரியம் (45:41) வாஜஸனேய சங்கிதை குறிப்பிடுகிறது. ஐதரேயப் பிராமணத்தில் விநாயகர் விக்கினங்களைத் தீர்ப்பவராகவும், அடியார்களைச் சாந்தப்படுத்துபவராகவும் விளங்குகின்றார்.

மேலும் ஏரம்ப உபநிடதம், கணேச உபநிடதம் என்பனவும் சான்றாக அமைகின்றன. "ஓம் கணபதியே வணக்கம். நீயே காணும் உண்மை, நீயே படைப்பவனும், காப்பவனும், அழிப்பவனுமாய் உள்ளாய்" என்றும் குறிப்பு உள்ளது.

மகாபுராணங்களின் செல்வர்க்கு காணபத்திய நெறியின் வளர்ச்சியில் பெரும் ஈடுபாடாய் அமைகின்றது. அந்த வகையில் ஸ்கந்தபுராணத்தில் ஒரு பகுதியில் கணேச மகாத்மியம் ஆதாரமாயும், பிரமகைவர்த்த புராணத்தில் ஒரு பகுதியான கணேச புராணம் என்றும் இவற்றுக்கு மேலாக கணபதியின் அனைத்து சிறப்புக்களும் வெளிப்படுத்திய புராணமாய் முத்கலபுராணம் (முற்கலபுராணம்) காணப்படுகிறது.

இதிகாச காவியம் என்று கூறப்படும் இராமாயணம் இராவணன் லிங்கம் எடுத்துவர இந்திரன் அதனைச் சடுதியாக நிறுத்தும் வண்ணம் விநாயகரை வேண்டி வழிபட்டான். அதனால் விநாயகர் சிறுவனாய் நின்று இராவணனை லிங்கம் இலங்கைக்கு கொண்டு செல்லாது தடுத்து அருள் காட்டினார்.

மகாபாரதம் என்னும் இலக்கியத்தில் வனவாசம் சென்ற பஞ்சபாண்டவர்கள் வனத்தில் ஆவணிச் சதுர்த்தியில் முனிவர் ஒருவரின் வழிகாட்டலில் களிமண்ணில் பிள்ளையாரை எழுந்தருளச் செய்து அறுகு கொண்டு அர்ச்சித்தனர் என்பதும் கர்ணபரம்பரைக் கதையாய் அமைகிறது.

மேலும் வியாசபகவான் மகாபாரதக் கதையைக் கூறக்கூற விநாயகரே எழுதினார். எழுத்தாணி முடிந்ததும் ஒற்றைக் கொம்பு ஒடித்து எழுதிய இலக்கியமே மகாபாரதம் என்பர் “..... தவளமா மருப்பு ஒன்று ஒடித்து.....” என்னும் பாடலடி கூறுகிறது.

குப்தர் காலத்தில் முக்கண்ணன் விநாயகர் பதம் போற்றி என்பதும், குமாரகுப்தன், ஸ்கந்தகுப்தன், விநாயகர் வழிபாடு செய்தார்கள் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்து பிள்ளையார் பட்டிக் கோயில் என்றும், பட்டுக்கோட்டை, வேலாஞ்சேரி உத்தரமேரு விநாயகர் புடைப்புச் சிற்பத்தில் விநாயகர் நர்த்தனமும் காணப்பட்டன.

தமிழக வரலாற்றில் கி.பி முதலாம் நூற்றாண்டு முதல் மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை சங்க காலம் என்பர். அக்காலத்து விநாயகர் வழிபாட்டினை திருமுருகாற்றுப் படை குறிப்பிட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

“முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே – ஒரு கைமுகன்
தம்பியே.....” என்னும் பாடலில் ஒரு கைமுகன் விநாயகனைப் போற்றுகிறார். ஆனால் முழுமையான வழிபாட்டுச் சான்று காணப்படவில்லை.

சங்கமருவிய கால இரட்டைக் காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலையில் அகத்தியர் வழிபாட்டின் வரலாறு சுட்டப்படுகிறது. “கரங் கவிழ்ந்த காவிரிப் பாவை...” என்ற பாடலடி ஆதாரமாகும்.

பல்லவர்காலத்தே உருவவழிபாடுகள் பெருகியது. வடநாட்டில் அகத்தியர் செய்த விநாயகர் திருவுருவைச் சிறுத்தொண்டரால் முதன்முதலில் தமிழ்நாட்டுக்குக் கொண்டு வந்து கணபதீஸ்வரம் என்னும் இடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து கணேசரத்துக் கோயில் சிற்ப வடிவங்களை பல்லவ மன்னர் வளம்படுத்தினார்.

நாயன்மார் பாடலை ஆராயும் போது ஞானசம்பந்தர் சீர்காழிப் பதிகமாகிய “கட, தணி” “.....கணபதீச்சரம் காமுறவே” வலிவலப்பதிகமாகிய “பிடியதனுரு” என்பனவும், நாவுக்கரசர் “கைவேழ முகத் தவனைப் படைத்தார் போலும்.....” என்றும், “.....கமலக் கிட்டுத் திரியும் கணபதி யென்னுங் களிறும்.....” சந்தரர் “..... எண்ணியும் பெரு வயிறன் கணபதி யொன்றறியான்” என்றும் பாடியுள்ளனர். நந்திக் கலம்பகத்தில் “கரியின் முகவனை அரியின் மருகனை உருகி நினைப்பவர் பெருமை பெறுவர்” எனவும், ஆழ்வார்கள் தும்பிக்கையாழ்வான் என்றும் கணபதியைப் போற்றுகின்றனர்.

சோழப் பெருமன்னர் காலத்தே சிறப்பாக திருநாரையூர் பொல்லாப்பிள்ளையாரும் நம்பியரண்டார் நம்பியின் வழிபாட்டின் சிறப்பும் காணப்படுகின்றது. திருமுறைக்கு வழிகாட்டிய பிள்ளையார் என்றும் போற்றுவார்கள். திருமாளிகைத்தேவர் பாடலில் “..... அனகனே குமர விநாயக சனக அம்பலத்தமர சேகரனே” என்று பாடியமையும், கபிலதேவ நாயனார் முத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை பாடினார். “திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்....” என்ற பாடலடிக்கு அமைய 20 பாடல்கள் பதினொராம் திருமுறையில் அமைகிறது. இராஜராஜசோழன் விநாயகரை வழிபட்டுக் காரியம் ஆற்றிய பெருமன்னன் ஆவான். கந்தபுராணம், பெரியபுராணம் சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார் என் பனவும் பிள்ளையாருக்குக் காப்புப்பாடும் மரபை உருவாக்கியது.

விஜயநகர நாயக்கர் காலம் பக்தியின் மறுமலர்ச்சிக்குரிய காலமாகும். இக்காலத்து அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் “.....ஐந்துகரத் தானை முகப் பெருமாளே” என்றும், “கைத்தலம் நிறைகளி அப்பமொடவல் பொரி கப்பிய கரிமுகன்.....” என்றும் புகழாரம் குடுகிறது. இதே போல் குமரகுருபரர் “..... கன்னிப்பிடி அளித்த ஓரானை வந்தென் உளத்து” என்று கூறுகிறார். இவ்வாறு பாடல்களிலும்

ஆலயங்களில் கோபுரங்கள், மண்டபங்கள் அனைத்திலும் விநாயகர் அற்புதமும் மூர்த்தி பேதமும் சிற்பமாய் மலர்ந்துள்ளது.

சமூத்தில் பொலன்றுவை தலைநகராய் விளங்கியது. மிகுந் தலை சைத் தியத் தின் “வாகல் கட்” என்னும் வாசற்புறத்தூணில் இடம்பெறும் பிள்ளையார் (கி.பி 7) தாதுகோபுரத்தில் ஒன்றான “கண்டகசைத் தியத் தின்” அலங்காரத்தில் கணபதி சிற்பம் காணப்பட்டது. ஆய்வாளர் கி.மு 1ம் நூற்றாண்டு என்றும் கூறுவர். அனுராதபுரம் “வனசிம்உற விகாரையில்” உள்ள கல்வெட்டில் கணபதி என்னும் குறிப்புக் காணப்படுகிறது. இவை கி.மு 3, கி.மு 2 நூற்றாண்டினை உடையது என்பது வரலாற்று ஆய்வறிஞர் கருத்தாகும். கதிர் காமம் மாணிக்கப் பிள்ளையாரும் போற்றப்படுகிறது.

இவ்வாறு வடபால் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளுக்கு முன்னர் மாருதப்புரவீகவல்லியுடன் தொடர்புபட்ட விநாயகர் தலங்கள் 7 எழுச்சி பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். இன்றும் அவற்றின் புகழ் பேசப்படுகிறது. பன்னாலை வரத்தலம் கற்பக விநாயகர், ஆணைக்கோட்டை கரைப்பிரான் ஆதிவிநாயகர், அளவெட்டி கும்பிளாவளைப் பிள்ளையார், மல்லாகம் பழும் பிள்ளையார் எனப்பல கோயில் அமைகிறது.

இவ்வாறு பிற்காலத்தே ஈழத்தில் மட்டுமல்ல உலகம் எங்கணுமே கணபதி வழிபாடு சைவர்கள் மட்டுமன்றி புறச்சமயத்தவர்களும் போற்றி வழிபட்டு வந்தனர்.

அந்த வகையில் பௌத்தர்கள் “கணதெய்யோ” என்று போற்றுகின்றனர். ஜெனர்கள் அருகநாயகர் என்பார்கள். மேலைத்தேய நாடுகளிலே ஐப்பானில் மூன்று முகங்களோடு சீனாவில் நான்கு முகங்களோடும், நேபாளத்தில் ஐந்து முகங்களோடும் வழிபட்டனர். அங்கு உச்சரித்த மந்திரம் “நமோ பகவதே சூர்யகணபதி ஹ்ருதயாய”

பர்மா தேசத்தில் கணபதியை “மகாபினி” என்றும், மங்கோலிய மக்கள் “தோக்கார்” என்றும், திபெத் தேசத்து மக்கள் “ட்ஸா கஸ்புடார்” என்றும் கம்போடியாவில் “பிரஹகணேஸ்” என்றும், சீனாவில் “குவான் நியிக்” என்றும், யப்பானில் “விநாயகஷர்” என்றும், நேபாளத்தில் “எதிர்முக கணேசன்” என்றும் வழிபாடுகள் பரந்துள்ளது.

கணபதியின் திருவுருவச் சிறப்பு

எல்லா தெய்வங்களின் சொருபநிலையும் சகல ஜீவராசிகளும் கணபதியின் உடலில் அடக்கம் என்பதையும் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

கணேசரது நாபி	- பிரம்ம ரூபம்
கணேசரது முகம்	- விஷ்ணு ரூபம்
கணேசரது கண்	- சிவ ரூபம்
கணேசரது இடப்பாகம்	- சக்தி ரூபம்
கணேசரது வலப்பாகம்	- சூரிய ரூபம்

ஆகவே தெய்வங்களின் சொருபம் கணபதி ஐகத்ரட்சகர் ஆவார். முகம் யானையினுடையதாயும், உடல் தேவ உடலையும், கால்கள் பூத கணங்களைப் போன்றும், ஒற்றைக் கொம்பு ஆண் என்றும், ஒடித்த கொம்புப் பக்கம் பெண்ணாகவும், விலங்கு வடிவு தெரிவதால் அஃறினையாகவும், தேவ, மானிட வடிவு தெரிவதால் உயர்தினையாகவும் விளங்கும் கணபதி தோற்றும் உலக உள்ளடக்கமான தொப்பை வயிறும் துலக்கமாய் அமைகிறது.

தத்துவக் கருத்து

கணபதியின் திருவுருவ தத்துவத்தை நோக்கும் போது சைவசித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருள் தத்துவம் அமைகிறது.

பானை வயிறு - உலகம் முழுவதும் வயிற் ரில் உள்ளடக்கம்.

யானை முகம் - ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரத்தைக் குறிக்கிறது.

- பெரிய செவி - அன்பர்கள் கூறுவதைக் கேட்கும் ஆவல் உடையவர். அதாவது யானைச் செவி கூர்மையானது. அடியார் களின் வினையாவும் கூர்ந்து செவிசாய்த்து வினை போக்கிடுவார்.
- மோதகம் - இன்ப வடிவினன் ஆனவன்.
- ஒற்றைக்கொம்பு - தியாகத்தைக் குறிக்கும்.
- பெருந்தலை - ஞானத்தின் நிறைவைக் குறிக்கும்.
- பாம்பு ஆபரணம் - யோக சக்தியாம் குண்டலினி சக்தி குறியீடு. பாம்புபோல குண்டலினி சக்தி மூலாதரத் தில் சுருண் டு கிடக்கிறது. யோகத்தினால் பாம்பு விரிவது போல் மேலெழுந்து உயிர்களைச் சிவமயமாக்கும்.
- ஒடித்த தந்தம் - பாச ஞானத்தைக் குறிக்கும்.
- ஒடிக்காத தந்தம் - பதி ஞானத்தைக் குறிக்கும்.
- வலது, இடதுகண்கள் - இகஞானக் காட்சியாகும்.
- நெற்றிக்கண் - பரஞானக் காட்சியையும் தரும்..
- பிறைச்சந்திரன் - அறியாமை நீங்கி, ஞானம் பெற்ற உயிர் களை உயர் வடையச் செய்தலைச் சித்தரிக்கும்.
- மூஷிக வாகனம் - ஆணவம் அடங்கிய ஆன்மாவின் வடிவம். மலம் நீங்கிய ஆன்மா இறைதிருவடியில் ஆனந் தப் பெருவாழ்வு.
- மிகவும் முக்கியமான தத்துவமாக ஐந்தொழில்களைக் குறிப்பிடுவர். அந்த வகையில்
- ஒடித்த தந்தம் ஏந்திய கரம் - படைத்தல்
- மோதகம் இருக்கும் கரம் - காத்தல்
- அங்குசம் ஏந்திய கரம் - அழித்தல்

அமுத கலசம் ஏந்திய துதிக்கரம் - அருளால் பாசம் கொண்டிருக்கும் கரம் - மறைத்தல் விநாயகரைச் சித்தி, புத்தி நாயகனாய் வழிபாடு செய்யப் படும் நிலையில் அடியார்க்கு செயல்களில் சித்தியையும் வெற்றி அதற்குரிய புத்தியை ஞானம்/ அறிவு அருள்பவர் ஆதவினால் இச் சாசக்தி, கிரியாசக்தி நாயகனாய் மனைவியர்களாய் பொருள் கொள்வர்.

யானை மிகவும் பலம்மிக்கது. அதனை யாராலும் அடக்கமுடியாது. அங்குசுத்தைக் கொண்ட பாகன் யானையை அடக்க வல்லான். அதேபோல் யானை முகமுடைய கணபதி பலமுள்ள நாயகன். யாருக்கும் அடங்காதவர். அங்குசம் கொண்டவர் என்பதால் யாரையும் அடக்க வல்லவராய் அவரே இருக்கிறார்.

“பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன்” என்னும் பாடலடிக்கு அமைய பிரணவ ஓளியாகிய “ஓம்” உலகத்தின் மூலம் சிவனால் ஒங்கார நாதமே முதலில் தோற்று விக்கப்பட்டது என்பார்கள் ஞானியர்கள் சித்தர்கள். அப் பிரணவ நாயகனே விநாயகர். ஒங்காரத்தின் சுருங்கிய வடிவம் பிள்ளையார் சுழி என்பர் (ஐ). இதன் பொருளை பலவாறு கூறுவர். எ என்பது சக்தியாகவும், - என்பது சிவனாயும் வினாங்குகிறது. தும்பிக்கையின் வடிவம் என்றும் கூறுவார்கள். ஓம் என்பதில் அ, உ, ம் என்னும் ஓலி எழுப்பப்படுகிறது. அதில் அ - அகந்தை, உ - உபாதை, ம - மமதை என்னும் பொருள் கூறி அதன்வழி ஓம் என்னும் மந்திரம் உச்சரிக்கும் போது அகந்தை, மமதை, உபாதை நீக்கம் பெறும் என்பதே ஆகும்.

சிவசொருப நாயகன் விநாயகன்

சிவனுடைய முத்த புதல்வன் என்ற நிலையில் அவர் சிவனில் இருந்து வேறானவர் அல்லர். இருவருக்கும் இருக்கும் ஒத்த பண்பு இதனைத் தெளிவாக்கிறது. முக்கண்கள், நடராஜரைப் போல் நர்த்தன கணபதி, பஞ்சகிருத்திய செயல்,

பிறைச் சந்திரன் குடியமை, பாம்பு ஆபரணமாய் அணிந்தவர்கள், சிவனின் ஐந்து முகம் ஈசானம், தற்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோஜாதம் என் பன ஐந்துமுகமாகும். இம் மூர் த்தம் ஹேரம் ப கணபதி உனர்த்துகிறது.

கணபதி மூர்த்தங்கள்

கணபதி பிரமசாரி என்றாலும் அவருக்கு வல்லபை, (நீலசரதவதி) வஸ்மி, சித்தி, புத்தி என நான்கு சக்தி கூறப்படுகிறது. ஈழத்தில் சித்திபுத்தி விநாயகர் யாழ்ப்பாணம் பன்றிக் கோட்டுப் பிள்ளையார் கோவிலில் அமைகிறது. வடமொழியில் உள்ள எழுத்து 51. இவ் எழுத்தின் மூலமாய் இருப்பது விநாயகர். அதனால் 51 மூர்த்தம் கூறுவார்கள். இவற்றுள் 32 மூர்த்தமே சிறப்பானதாய் போற்றப்படுகிறது.

1. மகா கணபதி	2. ஶ்ரீபக்தி கணபதி
3. நிருத்த கணபதி	4. சித்தி கணபதி
5. துவிமுக கணபதி	6. திரயாஷ்ர கணபதி
7. சிருஷ்டி கணபதி	8. சிங்க கணபதி
9. வீர கணபதி	10. லட்சமி கணபதி
11. ஷிப்ர கணபதி	12. உச்சிட்ட கணபதி
13. மும்முக கணபதி	14. உத்தண்ட கணபதி
15. ஷிப்ரபிரசாதர் கணபதி	16. யோக கணபதி
17. பால கணபதி	18. விக்ன கணபதி
19. ஏரம்ப கணபதி	20. சக்தி கணபதி
21. ரணமோசனர் கணபதி	22. ஹரித்திரா கணபதி
23. ஏகாட்சர கணபதி	24. தூர்க்கா கணபதி
25. ஊர்த்துவ கணபதி	26. தருண கணபதி
27. வினை கணபதி	28. துவிஜகணபதி
29. துண்டி கணபதி	30. வர கணபதி
31. ஏகதந்தர் கணபதி	32. சங்கடஹர கணபதி

பிரதிமா இலட்சணம்

இறைமூர் ததங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் பிரதிமா இலட்சணம் நோக்கும் போது சிற்பசாஸ்திர முறைக்கும் ஆகம நெறிக்கும் உட்பட்ட நிலையில் அமைகின்றது.

பங்கம் - அபங்கம், திரிபங்கம், சமபங்கம் என அமையும். நிலை, ஆசனம், ஆடை அணிகலன், முத்திரை, குணம் என்பன முறையே அமையப் பெறுவதாகும். உதாரணம் சிருஷ்டி கணபதியை நோக்கும் போது முடியாக - ஜடகிர்டம், கரண்ட மகுடம், கிர்ட மகுடம் என்பன முறையே அபங்க நிலையில் காணப்படுவதுடன் பெருச்சாளி ஆசனத்திலும் அபயகரம் முத்திரையாகவும் நான்கு புஜமும், சந்திர வர்ணமும், வெண்ணிற ஆடையும் கொண்ட நிலையில் பூநால், பாம்பு, உத்தரியம், மகர, பத்திர குண்டலம், அங்குசம், மோதகம், பாசம், கலசம் ஏந்திய நிலையில் சாதவீக குணம் உடைய நிலையில் காணப்படுவார். “சுக்கிலாம் பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுரப்புஜம்.....” என்னும் சுலோகம் கூறும்.

இலக்கியங்கள்

- ❖ வேதங்கள் (இருக்கு, யசர், சாமம்)
- ❖ மகாநிர்வாண தந்திரம் (சிவாகமம்)
- ❖ சிவபுராணம், ஸ்கந்தபுராணம், மச்சபுராணம், முற்கலபுராணம், வராகபுராணம்
- ❖ திருமுருகாற்றுப்படை
- ❖ இதிகாசங்கள்
- ❖ ஏரம்ப உபநிடதம், கேன உபநிடதம், கணபதி உபநிடதம், தைத்திரிய சங்கிதை
- ❖ மணிமேகலை
- ❖ திருமுறைப் பாடல்கள் (12 திருமுறைகள்)
- ❖ கணேச பஞ்சரத்தினம் - சங்கரர்
- ❖ விநாயகர் புராணம் - கச்சியப்ப முனிவர்
- ❖ விநாயகர் கவசம் - காசிப முனிவர்

- ❖ விநாயகர் அட்டகம் - காசிப முனிவர்
- ❖ விநாயகர் அகவல் - ஓளவையார்
- ❖ கணேச கற்பம், கணேச சார சந்திரிகை

கணபதியின் பிற பெயர்களும் காரணங்களும்

1. பிள்ளையார் : பிள்ளைகளுக்கு உரிய கடவுள்
2. விநாயகர் : வி - என்றால் மேலானது, நாயகன், தலைவன். எனவே தனக்கு மேலான ஒரு தலைவன் இல்லாதவன்
3. கணபதி : 18 கணங்களின் தலைவன்
4. ஸம்போதரன் : பெருவயிறு படைத்தவர்
5. கஜானர் : யானை முகத்தினை உடையவர்
6. வேழ முகன் : யானை முகத்தினை உடையவர்
7. ஆனைமுகன் : யானை முகத்தினை உடையவர்
8. சூர்ப்பகர்ணார் : சளகுக் காதினை உடையவர்
9. முஷிக வாகனன் : முஷிகத்தை வாகனமாக்கியவர்
10. விக்கினேஸ்வரன் : விக்கினங்களைக் (துன்பங்கள்) களைபவர்
11. வக்கிரதுண்டன் : கொடிய மாயையைத் துண்டிப்பவன்
12. கணேசன் : மனம், வாக்கு என்பனவற்றிற்கும் அவற்றைக் கடந்த நிலைக்கும் உரியவர்

ஸழத்துப் பழமையும் பெருமையும் கொண்ட விநாயகர் ஆலயங்கள்

1. மானிப்பாய் மருதடி விநாயகர்
2. சழிபுரம் பறாளை விநாயகர்
3. சண்டிலிப்பாய் கல்வளை விநாயகர்
4. நல்லூர் வெயிலுகந்தப் பிள்ளையார்
5. நீர்வேலி அரசுகேசரிப்பிள்ளையார்
6. இனுவில் பரராஜுசேகரப்பிள்ளையார்

- 7. இனுவில் செகராஜ்சேகரப்பிள்ளையார்
- 8. முருகண்டி விநாயகர்
- 9. மட்டக்களப்பு மாமாங்கப்பிள்ளையார்
- 10. கண்டி கட்டுகலை செல்வவிநாயகர் ஆலயம்

வழிபாடுகள்

1. ஆகமம் சார்ந்த வழிபாடு
2. ஆகமம் சாராத வழிபாடு உண்டு.

முதலில் ஆகமம் சாராத வழிபாட்டை நோக்கும் இடத்து தெருவோரம், ஆலமரம், அரசமரம், குளக்கரைகள் முதலான இடங்களில் வழிபாடு நடைபெறுகிறது. “ஆற்றங்கரை யோரத்திலும் அரசமர நிழலிலும் வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்.....” என்று போற்றுவதையும் ஒளவைப்பிராட்டியார் எனிமையாக வழிபாடு செய்தாள். “பாலுந்தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும்....,” என்பதனாடாக புலப்படுகிறது. “அவல் கடலை சுண்டலும் அரிசிக் கொழுக்கட்டையும்....”, என்றும் “அப்பழுப்பழும் அழுது செய்தருளிய தொப்பை அப்பனைத் தொழு வினையறுமே” என்று ஆரம்பகாலத்து மக்கள் பயபக்தியோடு எக்காரியம் தொடங்க முன்னர் விநாயகர் வழிபாட்டோடு ஆரம்பிப்பார்கள்.

ஆனால் இன்று ஆகம முறையிலான வழிபாடும் கோயிலும் பல்கிப் பெருகி இருப்பதும் விநாயகர் வழிபாடு இல்லாத கிரியையே இல்லை என்னும் அளவிற்கு பெருகியுள்ளது. ஆகம முறைக்கோயிலும் விக்கிரகப்பிரதிஷ்டை முதல் நித்திய, நெமித்திய, காமிக கிரியைகள் வளர்ச்சி பெற்றன.

மந்திரம், பாவனை, உற்சவம் என்பன பேணி வழிபாடு செய்யப்படுவதைக் காணலாம். கிரியைகள் ஆரம்பத்தில் பிள்ளையாரை சந்தனம், மஞ்சள், சாணி, களிமன் போன்றவற்றில் ஆவாகணிக்க செய்து பூசை செய்வார்கள்.

விநாயகருக்கு உகந்த அர்ச்சனைப்பத்திரம் அறுகு, வன்னி, வெள்ளொருக்கம்பு என்பன முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இலகுவான எளிமையான எல்லோரும் வழிபாட்க்கூடிய நிலை, மும்முறை குட்டித் தோப்புக்கரணம் போடுதல் ஆகும்.

விநாயகருக்குரிய வழிபாட்டில் சுக்கிரவாரம், மாதம் தோறும் வளர்பிறைச் சதுர்த்தி, தேய்பிறைச் சங்கடஹர சதுர்த்தி, ஆவணி மாதம் விசேடமாக சதுர்த்தி நடைபெறும். விநாயகர் சஷ்டி அல்லது பெருங்கதை உற்சவம் கார்த்திகை மாதம் தேய்பிறை பிரதமையில் ஆரம்பமாகி மார்கழி மாத வளர் பிறை ஆறாம் நாள் வரை இருபத்தொருநாள் அனுஷ்டிக்கப்படும். இறுதிநாள் கஜமுகாசர சங்காரம் நிகழும். இவ்விரதம் அனுஷ்டிக்கும் பலனாக குருட்டுத்தன்மை, செவிட்டுத்தன்மை, சந்ததியின்மை, குடும்ப ச்சரவு, நோய்யாவும் நீக்கம் பெறல்.

மேலும் கணபதி ஹோமம் விசேடமாக அமைகிறது. இதில் கணபதியை அக்கினி வடிவில் எழுந்தருளிவித்து ஒம் குண்டத்தில் அவிப்பொருள் யாவும் சொரிதல் ஆகும். அவல், கடலை, அரிசிமா, மோதகம், கரும்பு, இளநீர், வெள்ளரிப்பழம், வாழைப்பழம், தேங்காய், வில்வம் யாவும் உகந்த பொருளாகும். யாழ்ப்பாணம் எங்கணும் ஐந்துமுகப் பிள்ளையார் தரிசனம் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறு விநாயகரை ஆவாகனம், அர்ச்சனை, தோத்திரம், வாழ்த்து, விடைபெறல் என்ற கிரியை முறையிலும் வழிபாடாற்றி அருள் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

விநாயகர் அருள்பெற்ற பெருந்தகைகளாய் நோக்கும் போது ஒளவையார், மெய்கண்டார், அகத்தியர், நம்பியாண்ட நம்பி, இராவணன். எனவே விநாயகனை வழிபட்டு எக்காரியத்தையும் தொடங்க வேண்டும். பிள்ளையார் சழிபோட்டுச் செயலெலுவும் தொடங்கு என்பதற்கு அமைய நாமும் இந்நெறி செயற்பட்டு கணபதியைத் தொழுதால் கவலைகள் பறந்திடும். எனவே மரபுவழியாக இவ் வழிபாடு உலகெலாம் பரவியிருப்பதைக் காணலாம்.

இரண்டாம் பக்திநெறிக் காலம்

யெரியார்கள்

வரலாற்றில் கி.பி 13-16ம் நூற்றாண்டு வரை விஜயநகர் நாயக்க மன்னர்களுடைய ஆட்சிகாலம் என்பத். சோழப் பெருமன்னர்களுடைய ஆட்சியை இல்லாமியப் படையெடுப்பினால் இந்து சமயத்தை சீற்றிவக்குட் படுத்திய நிலையில் இந்துகளின் கலைப் பொக்கிஷமாக, சமயத்தின் கேந்திர நிலையமாக நிதி, நீதி நிறுவனமாக போற்றப்பட்ட சோழர் காலம் அழிவுக்குட்பட்டது. அதை மீளக் கட்டியெழுப்பிய மன்னர் காலமே 2ம் பக்தி நெறிக்காலம், பக்தி நெறியின் மறுமலர்ச்சிக்காலம் என்று போற்றுவர். இக்காலப் பகுதியில் விஜயப் பேரரசு மன்னர்களும், தஞ்சை, மதுரை நாயக்க வம்சமும் ஆட்சிக்குட்படுத்திய நிலையில் மன்னர்களுடைய பொருட்செல்வங்கள் அவற்றோடு அரசியல் செல்வாக்குகளை நிலைபெறச் செய்யும் வகையில் அமையப் பெற்றுள்ளது.

இக்காலப் பகுதியில் மன்னர்களுடைய ஆதாரவோடு மடங்கள் ஆதீனங்கள் சமய, சமூகப்பணிகள் வளர்ச்சி கண்டன. பக்தி சிந்தனையாளர்களின் எழுச்சியும் புலவர்கள், சமய ஞானிகள், தத்துவவாதிகள் எழுச்சி பெற்ற காலமாக விளங்குகின்றது. இக்காலப் பகுதியில் சிவபக்தி, மருக பக்தி, அம்பாள் பக்தி என தமது பக்தி நெறிகளை ஒருங்கே வளம்படுத்திய நிலையில், (பக்தி மறுமலர்ச்சிக் காலம்)

- 1) அருணசிரிநாதர்
- 2) தாயுமான சவாமிகள்
- 3) சிவப்பிரகாச சவாமிகள்
- 4) குமரகுருபரர்
- 5) அபிராமிபட்டர்

முதலான பக்திநெறியாளர்கள் இக்காலப் பகுதியில் தோற்றம் பெற்றனர்.

வேதாகம சைவசித்தாந்த மருத்துவ நெறிகளை வெளிப்படுத்திய நிலையல் சித்தாந்த சிகாமணி, கைவல்ய நவணிதம் போன்ற நூல்கள் ஆதாரமாக அமைகின்றன.

தலபுராணங்கள் எனும் வகையில் திருச்செந்தூர் புராணம், கோயிற் புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், சேது புராணம் என்பன ஆதாரப்படுத்தப் படுகிறது. திருவாவடுதுறை ஆதீனம், திருத்தருமபுர ஆதீனம் முதலாக 18 ஆதீனங்களும், வித்தியா தீர்த்தமடம், பாசுபதமடம், வித்தியாரண்யமடம் என்பன உதாரணங்களாக அமைகின்றன. எனவே பல்துறைப்பட்ட நிலையில் பக்திநெறி வளம்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அருணக்ரநாதர் (க.ந் 15 – க.ந் 450)

பக்தி நெறியாளர்களில் அருணகிரிநாதர் பிரபுடதேவராயனாருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இக்காலத்தைக் கிட்டத்தட்ட 15ம் நூற்றாண்டு எனவும் அமைப்பார். இவர் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த திருவண்ணாமலையில் முள்ளாந்திரம் எனும் சிராமத்தில் ஆளி மாத பெளர்ணாமி மூல நட்சத்திரத்தில் அவதரித்தார் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

கெள்டவ பிராமண குலதீர் சீலமுள்ள தாய் தந்தையர் நற்குடியில் பிறந்தார் எனப் போற்றப்படுகிறார்.

இவர் செல்வச் செழிப்புடைய குடும்பத்தில் வாழ்ந்ததோடு வடமொழி, தமிழ்மொழி புலமையும் அவற்றோடு செய்யுட் துறைகளில் உலா, கலம்பகம், கோவை, சிற்று, பரணி, தூது, மடல், மாலை போன்றனவற்றில் புலமை பெற்றிருந்தார்.

திருக்குறள், திருவாசகம், திருமுறைகள், திருமந்திரம், திருமுரு காற்றுப்படை போன்ற நூல்களை நன்கு கற்றறிந்த புலமையுடையவராக விளங்கினார்.

தனது வாழ்க்கையில் உயர்செல்வங்களோடு வாழ்ந்த நிலையில் பரத்தையர்களிடம் சென்று தனது வாழ்வியலின் நிலையற்ற இன்பங்களை நுகர்ந்து வாழ்ந்தார். அந்நிலையில் பரத்தையர்களிடம் சென்று தனது பொருட் செல்வங்களை இழந்ததோடு ஊழ்வினை வரத்தால் சிற்றினிப்பத்தில் அழுந்திக் கொண்டார். இதனால் உடல்பிணியும், உளப்பிணியும் அவரை வாடடிக் கொண்டது. இவ்வேதனை தாங்கமுடியாத அருணகிரியார் படும் துயரத்தைக் கண்ட பெரியவர் ஒருவர் ஆறுமுகக் கடவுளை இடையறாது நேசிப்பாரானால் துன்பம் விலகும் என்றார். அக்கருத்தைச் செவிமடுத்தும் செவிமடுக்காமலும் வாழ்ந்து கொண்டார். காலப்போக்கில் உயிர்த் தியாகம் செய்ய முற்பட்டபோது திருவண்ணா மலையினுடைய உச்சியிலிருந்து ஆறுமுகப்பெருமானின் நாமத்தோடு இறக்க முற்பட்ட போது முருகப்பெருமான் தடுத்தாட் கொண்டார்.

“மனையவள் நகைக்க வளியில் அனைவரும் நகைக்க

வோக மகளீர் நகைக்கு.....”

என்ற பாடலினாடாக அருணகிரியாரை உலகியலில் எல்லோரையும் வசப்படுத்திய நிலையில் அவர் இறக்கச் சென்றார் எனக் கூறப்படுகிறது.

இந்நிலையில் முருகப்பெருமான் புள்ளி மயில் மீது வந்து அன்புக்கரம் கொடுத்து ஆட்கொண்டான்.

“இறவாமல் பிறவாமல் எனையாள் சற்குருவாகி”

என்ற பாடலுடைக் கர்க்குருவாக வந்து மெளன் உபதேசம் தந்து விழுதி சார்த்தி தீருவடித் தீட்சை நல்கி வயலுரூக்கு எழுந்தருள அருள்பாவித்தார். வயலுரில் முருகப்பெருமான் நாவிலே ஓங்கார பிரணவ மந்திரத்தோடு ஷடாச்சர மந்திரத்தை (6) (சரவணபவ) கொடுத்தார் அருள்பாவித்தார். முத்து என்ற அடியெடுத்துக் கொடுக்க அதை ஆதாரமாகக் கொண்டு “முத்தைத்தரு பத்தித்தீரு நகை” எனப் பாடத் தொடங்கிய நிலையில் 11000 மேற்பட்ட தீருப்புகழை அருளினார். ஆனால் இன்று நமக்குக் கிடைத்தவை 1324 பாடல்களே. இதில் 200இற்கு மேற்பட்ட தலங்களில் பாடப்பட்டுள்ளது.

இறைவனுடைய புகழைப் பாடியதோடு தீருப்புகழினுடைய எழுச்சி முருகனுடைய ஒவ்வொர் நிலைகளையும் பாட வைத்த நிலையில் கந்தரலங்காரத்தை அருளினார்.

வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார்கள் தமது சமகால புலவர்களை அழைத்து வாதிட்ட நிலையில் தோற்றவர்களின் செவிகளை அழுந்தினார். அந்திலையில் அருணகிரியார் வில்லிப் புலவர்களால் அழைக்கப்பட்ட போது கந்தர் அந்தாதி பாடினார். அதற்கு வில்லியார்கள் பொருள் கூறியபோது தித்தத்தக் கெள்ள அருண கிரியின் பாடலுக்கு அவர்களால் பொருள் கூறமுடியவில்லை. அவ்வேளை அவர்களுக்குரிய தண்டனையை அருணகிரியார் கொடுக்காது மன்னித்து வழி காட்டினார். இந்திலையில் முருகப்பெருமானுடைய அனுபூதி பெற கீளி வடிவ பெற்று முருகப்பெருமானின் தீருவருவத் தோளில் அமர்ந்து அருளப்பட்டதே கந்தரனுபூதி என்பர்.

இதே போன்று வேல்விருத்தம், மயில்விருத்தம், சேவல்விருத்தம், தீருவகுப்பு, தீருஎழுக்கூற்றிருக்கை முதலான பக்தி ததும்பும் நூல்களை பாடினார். இவர் சிவஞானப் பணுவலாக விளங்கி ஆனி மாத பெளர்ணமி தினத்தன்று மூல நட்சத்திரத்தில் அத்துவித முத்திப்பேறு பெற்றார்.

அற்புதங்கநம் பெற்ற பேறும்

அருணகிரிநாதர் தனது வாழ்வில் முருகப் பெருமானால் கிடைக்கப் பெற்ற பேரின்பத்தையும் முருகனுடைய அற்புததீருவிளையாடல்களையும் தாம்கண்டு, உணர்ந்த வகையில் பாடல்கள் மூலம் எடுத்துக் காட்டப்படுவதைக் காணலாம்.

“தோதி மித்தித் தனத்ததந்த வெளிவையோருட

குழ நடித்து சட்டத்தில் நின்று யிரான துறத்தற்

கிரக்கமுஞ் சுப சோபன முய்க்கக்க....”

(தீருப்புகழ் 394)

“நீலச்சிகண்டியில் கோலக் குறத்தியுடன் வருவான....”

(கந்தராலங்காரம்)

“அடியன் முன்புற்று மயில்மிசை நடித்து அழல்கிரி பதிக்குள் மருவியபெருமாள்” (திருப்புகழ்)

குருவாக வந்து என்னை ஆட்கொண்டான் என்பதை அருணசிரியார் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

“இறவாமல் பிறவாமல் எனையாள் சற்குருவாகி”

(திருப்புகழ்)

“குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே”

(கந்தரனுபுதி)

மருகப் பெருமான் அருணசிரிநாதா என்று உச்சரித்த நிலையில் நயனபரிச தீட்சை தந்தான் எனப் புகழுகிறார். அவற்றோடு வேல் கொண்டு ஆற்றமுத்தைப் பொறித்து வினை யாவும் போக்குவான். என்பன முறையே ஞான உணர்வு கைவரப் பெற்றவனாக முத்தமிழழுயும் ஊட்டிய பரம்பாருள் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மருவிய நாயெனை யடிமையாமென்மகிழ் மெய்ஞானமும்

அருள் வோனே?

ஜெபமாலை தந்தசற்குருநாதா

(திருப்புகழ் 106)

மருகப் பெருமானுடைய “சும்மா இரு சொல்லற” என்ற மெளன உபதேசம் தனக்கு மெய்ஞானத்தை அருளியது யோக மார்க்கத்தை உணர்த்தியது. அதன் வழி எட்டிரண்டு இன்னதென விளக்கமுற தோற்றி சிந்திக்கச் செய்தார்.

அருணசிரிநாதர் திருவண்ணாமலையில் நீண்டநாட்கள் தவக்கோலத்தில் நிழிடை கூடி இருந்தார். நிழிடை கலைய தல யாத்திரை ஊடாக சந்தக்கஷி பாமாலையாக திருப்புகழைப் பாடினார்.

இப்பாடலைப்பாட என்னைச் சூழ்நிலையில் பாசமலங்களை வேரோடு அழித்தமையும் ஆணவத்தைப் போக்கி அறிவு ஞானம், பிரம்ம ஞானம், பக்தி ஞானம் என்பவற்றை இறைவன் தந்தான் என தனது உணர்வுபூர்வமான பாடலாடாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

“நின் ஆயர் ஒழுக

கமழ்மா இதழ் சடையர் அடியேன் துயர்

தீர்த்தை வெண்கள் மாபொடி அருளோன்”

(திருநீற்று மகிழமை)

“என் மாசுசேர் எழுபிறப்பையும் அறுத்த உமை”என இத்திருப்புகழ் ஒவ்வொன்றும் பாசத்தலை நீக்கியது எனக் குறிப்பிடுகிறார். வள்ளிநாச்சியார் ஸ்பரிச தீட்சை தந்து மலங்களை பறந்திட செய்தார் என்று பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“இடர் கவிகள் பினியோட எணையும் அருள் குறமாது”என்பதனுடாக அறிவு ஞானத்தை இலகுவாகப் பெற்றார் என்பதை

“அறிவு அறிந்ததுவும் அபரிமித்த வித்தைகளும் அறிய என இமைப் பொழுதும் வந்த வித்துவின்”எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

“அக ஞானகடல் முழு தந்த அடியேனாக்கு அருள் பாலிக்கும் சுடர் பாத குகனே”

பிரபுடதேவராய ஆட்சியில் மன்னாம் சம்பந்க தாண்டவரும் முருகனைக் காட்டும்படி வேண்டினர். அருணகிரியார் பக்தி பூர்வமாக

“மயிலுமாடி நீயுமாடி வரவேணாம்

என நொடிப் பொழுதில் வேவுடன் காட்சிதந்து சென்றான் என விருத்தாசல பாடவில் கூறுகிறார்.

என்னை மயில் மீது வந்து ஆட்கொண்ட பரம்பொருளே எனக் குறிப்பிடப்படும் நிலையில் பல இடங்களில் பர்தியுள்ளார்.

சிதம்பர நடராஜப்பெருமானை முருகனாகக் கண்டு பாடி வழிபட்டமை, திருவெண்ணை நல்லூர் பெருமானைப் போற்றி, வழிபட்டமை வயலூர் பொல்லாப்பிள்ளையின் அசீர்தி பெற்றமை, விநாயகர் கூறிய அடிப்படையில் பாட வைத்தமை எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“சரணக் கமலம் காபடி என.... கருணை கடல் பெருமானே”

பாருஜத மலர் விண்ணுலகீல் பெறும் பொருட்டு சிளி வடிவம் பெற்று சென்றமையும் மானிட உடல் எரிக்கப்பட்டமையும் சிளி வடிவோடு வாழ்ந்து மந்திர அனுபுதி யாகிய கந்தரனுபுதி பாடினார்.

அருணகிரியின் நூல் அமைப்பு

அருணகிரியார் ஆக்கிய நூல்களிலே திருப்புகழ் போற்றுதற்குரிய தாகும். இந்நூல் பாடல்கள் 16000 காணப் பெற்றிருக்கலாம் என்றும் இன்று புளக்கத்தில் காணப்படுகின்ற பாடல்களின் எண்ணிக்கை ஒவ்வொர் உரையாசிரி யர்களுக்கும் இடையில் மாறுபட்டதாக அமைகிறது. கிருபானந்தவாரியர் தனது திருப்புகழ் விளக்கவரையில் 1311 பாடல்கள் என்றார். வடக்குப்பட்டுக்பிரமணியம் பிள்ளை புதல்வன் வ.க. செங்கல்வராயப்பிள்ளை அப்பாடல் எண்ணிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் பின்வந்த உரையாசிரியர் அடிப்படையில் 1324 பாடல்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

திருப்புகழ் என்ற பெயர் முருகனால் சூட்டப்பட்ட பெயர் என்றும் முருகப் பெருமானையே கருப்பொருளாகக் கொண்டு சிவன், உமை, விநாயகர் போன்ற தெய்வங்களையும் போற்றி வழிபடப்பட்ட நிலையில் இத்திருப்புகழ் அமைகிறது.

சந்த இசை, பொருளாமைப்பு, தடையில்லாத சொல்நடை, இசையின்பம், தாளக்கட்டு, பக்திச்சுவை, சைவசித்தாந்த கருத்துகள், புராண வரலாற்று செய்திகள் அனைத்தையும் சித்தரித்துக் காட்டும் வகையில் அமையப் பெற்றதே திருப்புகழாகும்.

இத்திருப்புகழுடன் 1) கந்தரலங்காரம் 2) கந்தரனுபூதி 3) கந்தரந்தாதி மற்றும் திருவகுப்பு, வேல்விருத்தம், மயில் விருத்தம், சேவல் விருத்தம் என்பன அமைகிறது. இவற்றுள் சேவல் விருத்தம், மயில் விருத்தம் என்பன அருணகிரி யார் பாடல் என்பது சந்தேகத்துக்குரியது. திருவகுப்பில் மயில், கொலு, வீரவாள் என்னும் ஏழு வகுப்புகளும் பிற்சேர்க்கை என ஆறுமுகநாவலர் முதலியோர் கூறுவர்.

திருப்புகழ்

சிவனைப் போற்றித் துதிக்கும் நிலையில்

“இசைந்த ஏறும் கரியுரி போர்வையும் எழில்நீரு என்றும்
ஆதி அருளாசலனமாய் அமைந்த பெருமானே”

(திருப்புகழ்)

விநாயகரைப் போற்றும் வகையில்

“கைத்தலம் நிறைகளி அப்பமுடவல் பொரி”

என்றும்

“கறையானை கிளையோனே கதிர்காம பெருமானே”

இவ்வாறு முருகப்பெருமானுடைய திருப்பெருவுடிவும் சித்திரிக்கப்படும் போது குறிப்பாக ஆறுமுகத்தினுடைய சிறப்புக்களை பல் இடங்களில் போற்றுகின்றார்.

“ஏறுமயில் ஏறிவிளை யாடுமுகம் ஒன்றே”

என்றும் பக்திச் சிறப்பை,

“பக்தியால் யானுடைன பலகாலும்

பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடு”

என்பதன் ஊடாக அகநிலையும் புறநிலையும் இறைவன்பால்-ஒன்றினைக்கப் பட்ட தன்மையைக் காணலாம்.

நாயன்மார்களின் பெருமைகளையும் தனது திருப்புகழிலே சித்தரித்துக் காட்டுகின்றார். சம்பந்த குழந்தையை திருமுலைப் பாலுண்ட சிவஞானக் குழந்தை என்றும்,

“மதுரவாணியுற்ற கழலோனே
வமுதி கூர்நிமிர்த்த பெருமானே”

என்று சுட்டப்படும் நிலையில் பல்துறைப்பட்ட விடயங்களை தீருப்புகழ் வெளிப் படுத்தியிருப்பதைக் காணலாம். இவற்றோடு சைவசித்தாந்தத்துவம், கலைகள், இயற்கை எழில் யாவும் அமைந்துள்ளது.

கந்தரவங்காரம்

முருகப்பெருமானுடைய அழகுக் கோலத்தை அலங்கார ரீதியாக வெளிப்படுத்தும் வகையில் 100 பாடல்கள் கட்டளைக் கலித்துறையில் பாடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இவற்றிடையே இச்சாசக்தி, சிரியாசக்தி, ஞானாசக்தி எனும் முச்சக்திகளையும் பன்னிரு தோனும், பதினெட்டு விழியும், ஆறுமுகமும், மயில், சேவல் என முருகனின் ஒவ்வொரு தீருமுருகத்தின் அமைப்பை வெளிப்படுத்துவது கந்தரவங்காரம்

“விழிக்கு துணை தீருமென்மலர் பாதங்கள்

மெய்மை குன்றா மொழிக்கு ஏனை முருகா எனும் நாமம்...”

என்றும்

“நிலச்சி கண்டியில் கோலக்குறத்தீயுடன் எழுத்துவரு”

என ஒவ்வொரு பாடல்களும் அமையப் பெறும்.

கந்தரவுமாதி

அருணகிரியாருடைய இறைஞானத்தில் தோற்றம் பெற்றதே கந்தர அனுபுதி என்பர். இவ் அனுபுதி நனைப்பவனைக் காக்கும் மந்திரம் போல் அமைவதால் மந்திர அனுபுதி என்று அழைக்கப்படும். இதில் 51 பாடல்கள் அமையப் பெற்றுள்ளது.

இவ் அனுபுதி பாடல்கள் சரவணபவ என்ற ஆறெழுத்து மந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சித்திரிக்கப்படுகிறது “பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்” என்ற பாடல் முதலாக

“உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்” ஈறாகப் போற்றப்படுகிறது. முருகனிடம் கிளி வடிவில் இருந்து பாடியருளிய பாடலாகும்.

கந்தரந்தாதி

கந்தர் அந்தாதி என்பது முதல் பாடலினுடைய முடிபை மறு பாடலினுடைய ஆரம்பமாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்றதே ஆகும். வள்ளி தெய்வானை என்ற சக்திகளினுடைய பெருமை பேசப்படுவதோடு விஜயநகர நாயக்கர்களுடைய செருக்கை அடக்கியமையும் அவற்றோடு வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார் புலவர்களின் புலமைச் செருக்குகளை வெற்றி கொள்ளும் வகையில் அருணசிரியாரால் பாடப்பெற்றதே ஆகும். புறச்சமயங்களுடைய ஊடுருவல் களை வெற்றி கொண்டமையும் அவற்றின் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டியதும் ஆதாரமாக அமையும். இதன் மூலம் வில்லிபுத்தூர் வித்துவச் செருக்கைப் பாடினார்கள்.

அருணசிரியாரின் சமய தந்துவ சிந்தனைகள்

பரம்பொருளின் எல்லை அற்றுநிலையும் சிவனும் முருகனும் அபேதப் பொருளாய் விளங்கினர். பரம்பொருளாய் பிரம்மனுபமாக சிவப்பரம் பொருஞ்சுடன் அபேதமாக முருகனை உருவகித்தனர்.

“பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்”

(கந்தரனுபூதி-12)

குணம் குறிகளுடன் கூடிய நிலையில் முருகக் கடவுளை விநாயகர், பார்வதி, விஷ்ணு போன்றோர் உறவுகளைத் தொடர்புபடுத்திப் பாடியமை.

“மாயோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை...” (கந்தரலங்காரம்)

முருகனை எவ்வாறு அர்ச்சித்தால் அவன் அருள்பெற்று கொள்ளல்.

“முருகா என ஓர் தரம் ஒதும் அடியார்

முடிமேல் இணைதாள் அருள் வோனே” (திருப்புகழ் 851)

புராணங்களைக் கடைகளைச் சித்திரித்தலும் அவற்றை மீள நினைவுட்டி முருக பக்தியை வளர்த்தல்.

i) விநாயகர் மாங்கனி பெற்ற சம்பவம்

“தந்தை வலத்தால் அருள்கைக் கனியோனே” (திருப்புகழ் 119)

“கைத்தலம் நினைகனி அப்பமொடு அவல் பொரி”

ii) சிவ ரதத்தின் அச்சு உடைந்தது.

“அச்சிவன் உறை ரதம் அச்சது பொடி செய்த அதிதீரா...”

iii) பாண்டியன் குற்றமுடைய கூன் நீமிர்ந்தது.

“மதுரவாணியுற்ற கழலோனே வழுதிகள் நீமிர்த்திய
பெருமானே.....”

இவ்வாறு சம்பந்தரை முருகனாகவும் வர்ணித்து பாடியமையும் சுந்தர் தடுத்தாட கொண்டமை. மணிவாசகர் சரிதம், கண்ணப்பர் பேரன்பு, சிறுத்தொண்டாளின் எல்லையற்ற பக்திவழி தியாகம் அருணகிரியார் எடுத்துரைப்பதைக் காணலாம். திருநீற்றின் பெருமைகள் பஞ்சாச்சரம் வேலாகத் தோன்றியமை (திருப்புகழ் 769 606) கூறப்படுகிறது. சைவநாற்பாதத்தின் சிறப்பும் அதனை அருணகிரியார் காட்டும் பக்தி சிறப்பையும் காணலாம்.

i) “குற்றவேல் அடிமை செயும் வகையருளாதே” (திருப்புகழ் 944)

ii) “பாடும் பணியே பணியா யருள் வாய்” (க.அனு 01)

iii) “எமக்கமிர்த தோழாகடப்ப மலர் அணிவோனே” (திருப்புகழ் 649)

iv) “அகஞானக் கடல் மூழ்க தமதடியேனும்

கருள் பாரிக்குஞ் சுடர் பாதக்குகளே” (திருப்புகழ் 333)

சைவசித்தாந்த சிந்தனை வெளிப்பாடாக ஆணவ மலத்தின் அகந்தை அகற்றுதல், தாடலை முத்தி பெறுதல், அத்துவிதம் பெறும்நிலை என்பன சித்திரிக்கப்பட்டன. அதாவது ஆன்மா ஆணவம் வலுக்குன்றி முத்தியின்பம் அடையப் பெறும் நிலையினை சித்திரிக்கின்றது.

“சரணக் கழல் காட்டி என் ஆணவ மலமாற்றிட...” (திருப்புகழ் 751) நம் வாழ்வில் எவ்வாறு நானை முறையில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதை அருணகிரியார் தன்பாடல் வழி வழிப்படுத்தும் நிலைகளைக் காணலாம். அதாவது சந்தியாவந்தனம் உணவு உண்ண முன்பும் வழித்துணையாகவும் மரண பயம் அகலவும் காரியசித்தி பெறவும் நித்திரைக்கு செல்லமுன்பும் தும்மும் போதும் அப் பெருமான் நாமம் கூறும் போது அனைத்து சுகமும் பெற்றிடுவார்கள் என்பர்.

“தும்மும் போதும் குமர சரணமென்னீர் உய்வீர்”

இவ்வாறு அருணகிரியார் பாடல்கள் இம்மை மறுமைப் பயன் யாவும் தெளிவுபடக் கூறியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

தாயுமான சுவர்ணகள்

தமிழக வரலாற்றில் கி.பி 17ம் நூற்றாண்டு விஜயநகரநாயக்கர் காலத்தில் அவதரித்தார். விஜயரங்க சொக்கநாயக்கர் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தை ஆட்சி புரிந்தார். அவ் ஆட்சிக் காலத்தில் அவதரித்தார்.

சோழ மண்டலத்து வேதாரண்யத்திருப்பதியில் கேடிலியப்பிள்ளைகளுக்கும் கஜவலி அம்மையாருக்கும் இரண்டாவது புதல்வனாக அவதரிக்கப் பெற்றார். திரிபுரத்து தாயுமான சுவாமிகளுடைய பெயரை பிள்ளைகளுக்குச் சூட்டியிருப்பதைக் காணலாம். தந்தையார் அரசனுடைய அரண்மனையில் பணியாளராக இருந்தார்.

வடமொழி தமிழ்மொழி குரு சீட மரபிலே கல்வி கற்று உணர்வு பெற்ற நிலையில் காணப்பட்டார். தெய்வ பக்தியும் சமரச நோக்குடைய நிலையில் வாழ்ந்து வந்தார்.

இவருக்கு மட்டுவார் எனும் பெண்ணை மணம் முடித்துக் கொடுத்தும் கனகசபாபதி எனும் பிள்ளை அவதரித்தமையும் இவரது வாழ்வாக அமைகிறது. சிறிது காலத்தில் மனைவி இவ்வுலக வாழ்க்கையைத் துறந்ததால் தனது மகனை அண்ணிடத்து ஒப்புவித்து துறவற வாழ்வை நாடினார்.

அந்நாட்டு மன்னன் தந்தையாருடைய அரச கடமைகளை நிறைவேற்ற தாயுமானவரை இருத்திய இந்நிலையில் அரச கடமையை தெய்வ கடமையாக மாற்றினார்.

மௌனகுரு சாமிஞானியை நாடிச் சென்று அருள் உபதேசம் பெற்று சீடனாகினார்.

இவ்வுலக வாழ்க்கையை முற்றும் திறந்த நிலையில் வாழ்க்கை நிலையாமை பற்றி உணர்ந்த நிலையில் வாழ்ந்தார் என்பதைத் தனது பாடிலே குறிப்பிடுகின்றார்.

“தந்தை தாய் மகவு மனை வாழ்க்கை யாக்கை

சுகம் அனைத்தும் மௌனி அருள் தழைத்த போதே.....”

என்பதனூடாக குருவின் உபதேசத்தால் கானல் நீரான வாழ்க்கை நீக்கி ஆத்மீக ஞான வாழ்வை நிலை நிறுத்திக் கொண்டார்.

இவர் அரண்மனையில் இருந்த காலத்தே இறைவனுடைய சந்நிதானத்தில் அர்ச்சகர் காண்பித்த தீப கற்பூரச்சுடர் அம்பாளின் பட்டில் தீப்பற்றுகின்ற போது இவர் தன்னுடைய கரங்களிலுள்ள ஏடுகளை நொருக்கக் கசக்கினார். அதனால் அரண்மனையில் உள்ள உத்தியோகத்தர்கள் வியப்போடு நோக்கினர். பின்னர் ஆலயத்தில் நிகழ்த்த விடயத்தை ஒப்பிட்டு நோக்கியபோது இறைவியின் அனுக்கிரகத்தில் தாயுமானவர் வாழ்ந்தார் என்பதைப் பட்டத்தரசி முதலாக எல்லோரும் உணர்ந்தனர்.

இதன் பின்னர் மழையில்லாது வறுமை ஏற்பட்டபோது வெண்பா பாடி மழை பெய்ய செய்து மக்கள் வறுமையைப் போக்கினார். நாட்டின் பொருளா தாரத்தை வளப்படுத்தினார். பின்னர் தலையாத்திரரையை மேற்கொண்டு இராமநாதபுரம், இராமேஸ்வரம் முதலான இடங்களை தரிசிப்பதே அங்கு தியானத்தில் அமர்ந்திருப்பதும் வழமை.

இராமேஸ்வரத்துப் பரவத்தினி ஆன்மீக நோக்கில் பதிகங்கள் பாடி ஞான நில்கிடையிலே கூடி இருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடப்படுகிறது. அன்னை பராசக்தி மீது அந்த பக்தி உடையவர்.

லஷ்மிபுரத்து மெளன் விரதத்தில் ஞானின்கிடை கூடியதோடு வீடுபேறு அடைந்தார். தை மாதம் விசாக நட்சத்திரத்தில் வீடு பேறு அடைந்தார்.

பாடவும் நாவ்களும்

தாயுமானசுவாமிகள் பாடிய பாடல்கள் 1452 என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுவர். ஆனால் இன்று காணப்படுவது 687 பாடல்களேயாகும். இவை 52 பதிகங்களுக்கூடாக 10 வகை கண்ணிப்பாடல்களோடு அமையப் பெற்றது. அந்த வகையில்

- 1) திருவருள் விலாச பரமசிவ வணக்கம்
- 2) பரிபூரண ஆனந்தம்
- 3) பொருள் வணக்கம்
- 4) சிம்மையானந்த குரு
- 5) மெளன்குரு வணக்கம்
- 6) கருணாகரக் கடவுள்

இதே போன்ற கண்ணிப் பதிகங்களாக

- 1) பராபரக்கண்ணி
- 2) பைங்கிளி கண்ணி
- 3) எந்த நாள் கண்ணி
- 4) நல்ல அறிவே கண்ணி
- 5) காண்குபனோ என் கண்ணி
- 6) வேண்டாவோ என் கண்ணி
- 7) பலவாகக் கண்ணி

போன்றன அவரின் பாடல்களாக அமைகின்றன.

பாடல்களின் பொருள்மரபு

தாயுமானசுவாமிகளுடைய பக்திப் பாடல்களை ஆராய்ப்படுகின்ற போது சமய உணர்வுகளையும் சைவநெறியின் மேன்மையையும் அவை சார்ந்த சமயங்களையும் சித்திரிப்பதாக அமைகிறது.

சிவனை வழிபட்ட அருளாளர்கள், பக்தியாளர்கள், ஞானியர்கள் பெருமைகளையும் அவர்களது பாடல் சிறப்புகளையும் தெளிவுபடுத்தியமை.

வேதாந்த சைவ சித்தாந்த தத்துவ சிந்தனைகளைத் தனது பாடல்களுக்கூடாக எடுத்துக் கூறியிரும்பதை காணலாம்.

சமுதாயத்திடையே சிறந்த வாழ்வியலும், விலக்கப்பட வேண்டிய விடயங்களையும் நிலையாமை கருத்துகளையும் தனது வாழ்வியலோடு பாடியிருப்பதை காணலாம்.

சமய மரபு

தாயுமானஸவாமிகள் பாடிய பாடல்கள் சமயநெறி சார்ந்த வகையில் முழுமையாக அமையப் பெற்றபோதிலும் அவற்றிடையே சைவத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு ஏனைய சமயநெறிகளையும் சித்தரித்துக் காட்டும் வகையில் அவருடைய பாடல்கள் அமையப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

தனது பதிகங்களிடையே தீருவருள் விலாச பரமசிவ வணக்கம் கருணாகரக் கடவுள் முழுமையாகச் சிவனை முதன்மைப்படுத்துகிறது.

பராபரகண்ணி எனும் பதிகம் பராபரமே என்று சுட்டப்படுவது எங்கும் பரந்து விரிந்து காணப்படுகின்ற பரப்பிரம்மம் என்றும் சிவன் என்றும் ஆய்வறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

அறுவகைச் சமயங்கள் பற்றி சிந்தனைகளைத் தோற்றுவித்த தன்மையில் இவருடைய பாடல்களிடையே விளங்குவதைக் காணலாம்.

“வேறுபடு சமயங்களெல்லாம் புகுந்து பார்க்கின்

விளங்கும் பரம் பொருளே நீன் விளையாட்டு

அல்லால் மாறுபடும் கருத்தில்லை முடிவில்....”

சிவன், முருகன், விநாயகர், அன்னை பராசக்தி போன்ற தெய்வங்களை போற்றிசைத்து உருவும் கொடுத்து வழிபடப் பெற்ற நிலையைக் காணலாம். உருவ வழிபாடு, அருவ வழிபாடு என்பன நிகழ்த்தப்பட்டதென்பது சித்திரிக்கப் படுகிறது.

“குரியன் நடு இருந்த பொருள் வாக்கு மனம்

அனுகாத பூரணப் பொருள்”

என்ற பாடல்தியும்

“மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய் தொடங்கினோர்க்கு

வார்த்தையும் சொல்.....”

இவை ஆலய வழிபாட்டின் சிறப்பைத் தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றது.

பூப்பறித்து வழிபடல், தோத்திரம் பாடி வழிபடல் அவற்றுக்கு மேலான மனசக்தியோடு வழிபடல் சாலச் சிறந்தது எனக் கூறப்படுகிறது.

“நெஞ்சுமே கோயில் நினைவே சுகந்தம்

அன்பே மஞ்சன நீர் பூசகை கொள்ள வாராய் பராபரமே” என்றும்,

“பூசை பறித்து பூசை செய்யவும்
இதய சுத்தியோடு பூசை செய்வது மேலானது”
என்றும் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.
செபம், தியானம் என்பன முறையே அகவழிபாட்டால் இறைவனை உணரலாம்.

அடியார் வழிபாடு

தாயுமான சுவாமிகள் அடியார்களைப் போற்றியமையும் தெய்வ அருளாளர்களை வணங்கியமையும் அவர்களுடைய பாடல்களை சித்திரிக்கப் படுகிறது.

அந்த வகையில் திருமூலர் மெய்கண்ட சந்தான குருமார்கள் தனது மெளனகுரு போன்றவர்களை வணங்குதற் பொருட்டும் அவர்களுடைய உணர்வ நிலைகளைத் தனது பாடல்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டமையும் சித்திரிக்கப்படுகிறது.

அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மணிவாசகர் போன்ற அருளாளர்களையும் பட்டினத்தார், அருணகிரியார், சித்தர்கள் போன்றவர்களையும் கண்டு வணங்கிய நிலையில் அன்பே சிவம் என்ற திருமந்தீர கூற்றுக்கமைய குருபக்தி செய்தார். அந்நிலையில்

“அன்பர் பணிசெய்ய என் ஆளாக்கிவிட்டால்

இன்புறிலை தாமே வந்தெய்தும் பராபரமே”

என்றும்

“எவ்வயிரும் என்னுயிர் போல் எண்ணி இரங்கவும்

நின்அருட்கருணை செய்யாய் பராபரமே”

இறைவனின் பெருங்கருணைத் தீற்கை சண்டேஸ்வர நாயனாரின் பக்திப் பரவசத்தினுடாக எடுத்துப் பாடியமை அடியார் வழிபாட்டைச் சித்தரிக்கிறது.

தத்துவம்

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்களை ஆராயப்படும்போது தத்துவ சிந்தனைப் பாடல்கள் நிறைந்தீருப்பதைக் காணலாம். வேதாந்த, உபநித, சைவ சித்தாந்த, தத்துவ சிந்தனைகளை உணர்த்தி நிற்பதைக் காணலாம்.

பிரம்மம், ஆண்மா, பிரபஞ்சம் எனக் குறிப்பிடும் வகையில் சன்மார்க்க நெறிகள் சித்தரிக்கப்படுகிறது. திருமந்தீரம் இறை தத்துவத்தையும் சமரச உடன்பாட்டையும் குறிப்பிடுகிறது.

“பாரதி அண்டமெல்லாம் படர்கானர் சலம்போல்”

உலகம் பொய்யென கூறும் வேதாந்த கருத்தையும் காணகின்றோம்.

“சகம் பொய்யென தம்பட்டம் அடியே உலகனைத்தும்

நீயென பகர்ந்தாள் அகம் எனவும் ஆராயச் சிவனும் நீயாங் கான்.”

என்று கூறப்படும் கருத்து தத்துவமசி அகம்பிரமாஸ்மி என்பதைச் சுட்டுகிறது.

சைவ சித்தாந்தம் சார்ந்த கருத்துக்களைத் தாயுமான சுவாமிகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“இயல்பாய் நின்று பந்தம் அறும் பளிங்களை சித்து”

“காரிட்ட ஆணவ கருவறையில் அறிவற்ற கண்ணில்லா குழவியைப் போல்....”

“என்று நீ அன்று நான் உன் அடிமை அல்லோ”

என்ற பாடல்கள் சைவ சித்தாந்த கருத்துகள் தெளிவுபடுத்துகிறது.

சைவ சித்தாந்த வேதாந்த நோக்கில் ஒரே ஒரு பரம்பொருள் மட்டுமே உண்டு என்பதையும் அனைத்திடமும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்ற ஆனந்த பரணமே உண்மைப் பொருள் என்பதை குறிப்பிடுகின்றார்.

“சுருதியை நீ ஒருவனைபோல் அனைவருக்கும் உண்மையான முன் உரை என்ற உன் முடிபை உரை நீ என்பேன்....”

இந்நிலையில் இராமானுஜர் சங்கரருடைய வேதாந்த கருத்துக்களையும் சைவ சித்தாந்தம் தமுகிய சித்தாத்துவித கருத்துக்களையும் தெளிவுபடுத்தித் தனது பாடலின் ஊடாக தத்துவத்தின் ஊடாக நிலை நிறுத்தினார்.

சமுதாய மறப

தாயுமான சுவாமிகள் முன்வைத்த பாடல்களிடையே சமுதாயத் திடையேநாம் எப்படி வாழ வேண்டும் ஒழுக்கம், தர்மம், அர்ப்பணிப்பு சிந்தனை, இறை அர்ப்பணிப்புடைய கடமை உடையவனாக இருத்தல் நிறை மனிதனுடைய வாழ்விற்கு ஆதாரமாக அமையப் பெறும் என்பதனைச் சித்தரிக்கின்றார்.

பஞ்சமாபாதகங்களை விலக்கிக் கொள்ள வேண்டும் அதன் வழி உண்மைப் பொருள்களை உணர முடியும் என்பதனை பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“கொலை களவு கள் காமம் கோபம் விட்டாலன்றி மலை இலக்கு அடையார் நீன் பராபரமே”

அன்பு வாழ்வு அவசியம் என்பதைத் தீருஞலருடைய அன்பே சிவம் என்ற கூற்றை ஆதாரமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

“எல்லோரும் என் உயிர்போல் எண்ணி

இரங்கவும் நீன் அருட்கருணை புரியாய் பராபரமே”

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் முறையில் சமுதாய வாழ்வியல் நிலைபெற வேண்டும் என்பதை சித்தரிக்கின்றார்.

கடமையுணர்வு, இறையர்ப்பணம், தந்தை தாய் குரு பேணுதல், உலக நிலையாகம போன்ற கருத்து அடிப்படையாகக் கொண்டு தெளிவுபடுத்துகிறது. எனவே தாயுமானசுவாமிகள் தனது வாழ்வியலில் சமுதாயத்தோடு தம்மையும் வாழ்வித்து பிறரையும் வாழ்விக்கும் நிலையில் வாழ்ந்துள்ளார் என்பதை அவருடைய பாடல்கள் அமையப் பெற்றுள்ளது.

துறைமன்றல் சிவப்பிரகாச் சுவார்ணகள்

கி.பி 17ம் நூற்றாண்டு காலத்தே விஜயநகர நாயக்கருடைய ஆட்சி வரவுடையதாக இருந்தது. இக்காலத்தே ஆதியினங்களுடைய எழுச்சி சைவ நெறியை அவை சார்ந்த பெரியார்களை வளம்படுத்தியது. அந்த வகையில் துறை மங்கலம் சிவப்பிரகாச் சுவாமிகள் போற்றுதற்குரியவர்.

தென்நாட்டு காஞ்சிமா நகரத்தில் வீர சைவநெறி சார்ந்த குமாரசுவாமி தேசிகர் என்ற பெயரோடு துறை மங்கலம் என்ற ஊரில் அவதரித்தார். சிறுவயதிலிருந்து சிவதீட்சைக்குரியவராகவும் சைவநெறி சார்ந்த நிலையில் தனது வாழ்வை நிலை நிறுத்தியவராகவும் காணப்பட்டார்.

சிவப்பிரகாச் சுவாமிகளும் வீர சைவமும்

- ❖ ஈழத்தில் தோன்றிய சைவப் பெரியார்களுள் ஞானப்பிரகாச முனிவரும் ஒருவராவார்.
- ❖ 17ஆம் நூற்றாண்டில் சிறந்து விளங்கிய இந்துசமய பக்திச் சிந்தனையாளர் களுள் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச் சுவாமிகளும் ஒருவராவார்.
- ❖ பிறந்த இடம்: தொண்டை நாட்டிலுள்ள காஞ்சிமாநகரம்
தந்தை: குமாரசாமி தேசிகர் (வீர சைவத்தைச் சேர்ந்தவர்)

இளமைக் காலம்

- ❖ சிவப்பிரகாசர் காஞ்சிமாநகரிலிருந்து தெற்கேயுள்ள துறைமங்கலம் சென்று, அங்கு அண்ணாமலை ரெட்டியாரிடம் அறநெறி கற்றார்.
- ❖ தீருவண்ணாமலையில் ‘குருதேவர்’ என்பவரிடம் தமிழ்மொழி, வட மொழி, கன்னடம் ஆகிய மொழிகளைக் கற்றார்.
- ❖ அதன்பின் தருமபுர ஆதீனத்தை அடைந்து அங்கு மடாதிபதியாக இருந்த வெள்ளியம்பலத் தம்பிரானிடம் ஐந்திலக்கணம் கற்றார். இக்குருநாதரின் வேண்டுதலின்படி குருவைப் பழித்த தமிழ்ப் புலவரை நீரோட்ட யமகம் பாட வென்றார்.
- ❖ குருவிடம் விடை பெற்றுத்தில்லையை அடைந்தார். அங்கு இருந்த காலத்தில் சிவன் உறையும் ஊர்கள் தோறும் சென்று வணங்கினார்.
- ❖ மீண்டும் துறைமங்கலம் வந்து அங்குள்ள திருவெங்கைச் சிவாலயம் சென்று வணங்கி பல நூல்களைச் செய்தருளினார்.

- ❖ துறவு வாழ்க்கையை விரும்பி ஏற்ற சிவப்பிரகாசர் பொம்மபுரம் சிவஞான பாலையச்வாமிகளைத் தமது ஞானாசாரியராகக் கொண்டார். அவர் மீது சிவஞானபாலையச்வாமிகள் கலம்பகம் பாடனார்.
- ❖ வீரமாழுனிவர், சிவப்பிரகாச சுவாமிகளை எதிர்க்க, ஏச மத நிராகரணம் பாடி அவரை வென்றார்.
- ❖ சிவஞானம் பெற்ற சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தம் வாழ்நாளில் பல நூல்களை எழுதி வீர சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அளப்பரிய தொண்டுகள் செய்து தமது 32 வயதில் பெளர்ணமி நாளில் இறைப்பதம் அடைந்தார்.
- ❖ இவரே துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள். இவரைச் “சித்தாந்த சிகாமணி” எனவும் போற்றுவர்.
- ❖ தமிழகத்தில் வீரசைவத்தை வளர்த்த பெரியார்களில் இவர் குறிப்பிடத் தக்கவர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகளும் வீர சைவமும்

- ❖ கி.பி 12ஆம் நூற்றாண்டில் கண்ணடத்தில் கல்யாணி அரசன் பிஜ்ஜாலனது முதலமைச்சரான பசவரே (பசவண்ணர்) வீரசைவத்தை மீள நிறுவியவர். இவரது பணிகளால் கண்ணடத்திலிருந்து வீரசைவம் தமிழ்நாட்டிலும் பரவியது.
- ❖ இவ்வீரசைவ மரபினைத் தமிழ்நாட்டில் நிலை நிறுத்தியவர் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளாவார். இவர் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் வீரசைவக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றினார். அத்தோடு தம் நூல்களிலும் அவற்றைப் பாடியுள்ளார்.
- ❖ வீரசைவம்-வீரத்தன்மையுடைய சைவம் எனப் பொருள்படும். வீரசைவர் தம் மேனியில் ஒரு லிங்கத்தை அணிந்திருப்பர். இதனால் வீரசைவம் ‘இலிங்காயதம்’ எனவும், வீரசைவர் ‘இலிங்காயதர்’ எனவும் அழைக்கப் படுவர். இதனை ‘இஷ்டலிங்க வழிபாடு’ எனக் குறிப்பிடுவர்.
- ❖ வீரசைவர் ஏற்றுக் கொள்பவை
 - அ) வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள்
 - ஆ) ‘புராதனர்’ என வீரசைவர் குறிப்பிடும் ‘தமிழ்ச் சிவனடியார்களின் மேலாண்ணுரிமை’
 - இ) கண்ணட ஒருமையாளரின் கூற்றுக்கள் (வசனங்கள்)

- ❖ வீரசைவ தத்துவ முறையை ‘சக்தி விசிஷ்டாத்துவவதம்’ என்பது. இதன் பொருள் தன் சக்தியினால் விளங்கப் பெறும் இறைவனது இருமையற்ற தன்மை. இம்முறைமையின்படி இறைவனின்று அகலமுடியாத சக்தி காரணமாக, இறைவனும் ஆன்மாவும் பிரிக்க இயலாத ஒன்றிப்பில் இருக்கின்றனர் என்பதாகும்.
- ❖ வீரசைவத்திலே குறிப்பிட்ட கடமைகளை முறையாகப் பின்பற்றினால் ஆன்மா தூய்மையைடைந்து, படிப்படியாக மாயையில் இருந்து விடுதலை பெற்றுச் சிவத்தோடு ஜக்கியமாகும். இது ‘விங்காங்க சாமர ஸ்யம்’ எனப்படும்.
- ❖ வீரசைவர் இந்நிலையை அடைவதற்கான நெறிமுறைகளாக ‘பஞ்சாசாரம் அஷ்டாவரணம்’ என இரு வழிமுறைகளை வகுத்துள்ளனர்.
 - (1) பஞ்சாசாரம் : இஷ்டவிங்க வழிபாடு, அறவொழுக்கம், நேரான வழியில் பொருள்படிப் பகிர்ந்துண்டு வாழ்தல், சிவனடியார் சேவை,தொண்டு, வருணப் பாகுபாட்டை நீராகரித்தல், பெண்களை மதித்தல், வீரசைநெறி பிறழாமல் வாழ்தல் என்பன.
 - (2) அஷ்டாவரணம் : ஆன்மாவை அவத்தையிலிருந்து பாதுகாத்து முத்தியின்பம் பெறுவதற்காக இட்டுச் செல்லும் எட்டுக் கோட்பாடுகள். அவை குரு, இவிங்கம், சங்கமம், பாதோதகம், பிரசாதம், விபூதி, உருத்திராக்கம், சிவமந்திரம் என்பன.
- ❖ சீவாத்மா சிவபரம்பொருளுடன் இணைதல் ‘ஷட்டலம்’ எனப்படும். இதில் (6) ஆறு படிமுறைகளுண்டு. இவற்றை ஒன்றான்பின் ஒன்றாகச் சாதகர்கள் கடந்து சென்றால் முத்தியின்பம் கிடைக்கும் என்பது வீர சைவக் கோட்பாடாகும்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் நூல்களின் பொருள்மரபு

- ❖ இவர் பாடிய நூல்கள் முத்பத்திநான்கு என்பதை
 “தெருள் சிவப்பிரகாச வடிகளருளிய நூல்கள்
 சீர்ச் சோண சைல மாலை...”
 எனத் தொடரங்கும் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

நால்கள்	பொருள் மரபு
01. பிரபுவிங்க வீலை	இறைவனெப் பற்றியவை
02.பிச்சோடன நவமணிமாலை	
03.சிவநாம மகிழமை	
04.பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை	
05.பெரியநாயகியம்மை	இறைவி அடியவர்
நெடுங்கழி நெந்தலாசிரிய விருத்தம்	
06.நால்வர் நான்மணிமாலை	
07.சீகாளத்திப் புராணம்	
08.சிவஞான பாலைய தேசிகர் தாலாட்டு	குரு
09.சிவஞான பாலைய தேசிகர் பிள்ளைத்தமிழ்	
10. சிவஞான பாலைய தேசிகர் கலம்பகம்	
11. சிவஞான பாலைய தேசிகர் திருப்பள்ளியமுச்சி	
12. சிவஞான பாலைய தேசிகர் நெஞ்சுவிடோது	திருத்தலம்
13. சோனாசைலமாலை	
14. திருச்செந்தில் நீரோட்டக யமக அந்தாதி	
15. திருவெங்கைக் கோவை	
16. திருவெங்கைக் கலம்பகம்	
17. திருவெங்கை உலை	
18. திருக்கூவப் புராணம்	
19. பழமலை அந்தாதி	
20.சிவப்பிரகாச விகாசம்	சமய தத்துவம்
21. சதமணிமாலை	
22.வேதாந்த சூடாமணி	
23.சித்தாந்த சூடாமணி	
24.இஷ்டவிங்க அபிஷேக மாலை	சமய வழிபாடு
25.நெடுங்கழி நெந்தில்	
26.குறுங்கழி நெந்தில்	
27.நீரஞ்சனமாலை	
28.கைத்தலமாலை	
29.ஏசுமத நிராகரணம்	பிறசமய மறுப்பு
30.தருக்க பரிபாலை	தருக்கம்
31. நன்னெறி	நீதி
32.திருவெங்கை அலங்காரம்	
33.கொச்சகக் கலிப்பா	இவை கிடைக்கப் பெறவில்லை.
34.தல(ஷேத்தரை) வெண்பா	

- ❖ சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் பிரபுவிங்கலீல வீரசைவநெறிக்குரிய தமிழ்க் காவியமாகும்.
- ❖ கண்ணடத்தில் வீரசைவ மரபைப் போற்றிய அல்லனபிரபுவின் வரலாற்றைக் கூறுவதாகவும், வீரசைவக் கோட்பாட்டை வெளிப்படுத்துவதாகவும் பிரபுவிங்கலீலை உள்ளது.
- ❖ பிரபுவிங்கலீலயில் வீரசைவ நெறியின் கோட்பாடுகள், சிறப்புக்கள், விளக்கங்கள் என்பன காணப்படுகின்றன.
 - இறையருள் பெற குருவின் அருள் வேண்டும். குருவே சிவனாவான்.
 - அன்பே பெரியது அடியவர்களுக்கு ஏவல் செய்தல் சேவையாகும்.
 - மனமே அனைத்திற்கும் அடிப்படை. அதனை அடக்க வேண்டும்.

(ஒ-ம்) “கெடுக்க வல்லதும்...”
- ❖ சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பாடியருளிய சித்தாந்த சூடாமணி இட்டவிங்க அபிடேகமாலை, நெடுங்கழி நெடில், குறுங்கழி நெடில், கைத்தலமாலை என்பனவும் வீரசைவக் கொள்கைகளைத் தமிழில் விரித்துரைப்பன.

இஷ்டவிங்க அபிடேகமாலை

- ❖ இஷ்டவிங்கமானது தாம் எப்போதும் உடனிருத்தி வழிபட்டு வரும் இவிங்கமாகும். இத்தகைய இவிங்கத்தை வீரசைவர்கள் மார்பில் அணிந்திருப்பர்.
- ❖ அத்தகைய இவிங்கத்திற்குத் தீருமுழுக்குச் செய்தபோது சுவாமிகள் பாடிய இந்நால் 10 செய்யுள்களைக் கொண்டது. சிறந்த தத்துவப் பொருளைத் தன்னகத்தே உள்ளடக்கியது.
- ❖ சிவலிங்கமே எவ்வகை மூர்த்திக்கும் மூலமாகும் என்பதும் சிவபிரானின் அநுக்கிரகநிக்கிரகத் தன்மையும் கூறப்படுகின்றது.
- ❖ வீரசாமானியர், வீரவிசேடர், வீரநிபாபரர் ஆகியோர் வழிபட வேண்டிய இவிங்கங்கள், பெறவேண்டிய தீட்சைகள் என்பன பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன.
- ❖ நெடுங்கழி நெடில், குறுங்கழி நெடில் என்பன தீருக்கையில் எழுந்தருளிய இஷ்ட விங்கத்தின் மீது பாடியவை. இவற்றில் சிவானந்தத்தின் உயர்வு, சிவபெருமான் மீது கொண்ட பக்தி சைவ அருள்நெறிச் சிறப்பு முதலியன் கூறப்பட்டுள்ளன.

- ❖ சுதமணிமாலை சைவசித்தாந்த விளக்கமாகவும், சித்தாந்த சிகாமணி வீர சைவத்தின் விளக்கமாகவும், வேதாந்த சூடாமணி சங்கரரது வேதாந்த விளக்கமாகவும் அமைந்து சிவப்பிரகாசசுவாமிகளின் ஆழந்த தத்துவ ஞானப் புலமையினை வெளிப்படுத்துகின்றன.
- ❖ சிவநாம மகிழை-எத்தகைய பாதகனும் ஈடேற சிவநாமம் உதவும் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது.
- ❖ வீர சைவர்கள் போற்றும் தீருநீறு, உருத்திராக்கம் முதலியவற்றைப் பாடியமை.
- தீருநீற்றின் சிறப்பினைப் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்

“கொண்ட வெம் பவநீறுபட நீறு
தன்னைக் கொடுப்பது....”

“சாதனத்துள் முந்து திருவெண்ணீறு...”

உருத்திராக்கமணியின் பெருமையையும் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் (தாலாட்டு-74) பாடியுள்ளார்.
- ❖ வெகுளியின்மை, பொறை, மறைப்பயிற்சி, அறவாழ்வு ஆகியவற்றின் தேவை, இறைவனை மறவா வாழ்வின் இன்றியமையாமை என்பவற்றைத் தமது பாடல்களில் வலியுறுத்தியுள்ளார்.
- ❖ பிறவிப்பிணியை அழிக்கும் வழியாகச் சங்கம (வழிபாடு) பக்தி, இறை வழிபாடு முதலியவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்.
- ❖ “பிறவாமையிலும், பிறந்து இறைவனைப் பாடும் பேறே உகந்தது” என்பதைச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தம் பாடல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.
- ❖ சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், தீருமூலர், அருணகிரிநாதர் போன்றோரைப் பின் பற்றிப் பாடியதோடு அவர்களைப் போற்றியும் பாடியுள்ளார். சமய குரவரிடம் இவர் கொண்ட ஈடுபாடு நான்மணிமாலையில் மட்டுமன்றி, பிரபுவிங்க லீலையின் துதிகதியில்,
- “அமுதுறழ் முத்தமிழ் சால்வரையும் பணிவோம்” (ஒ)
- என வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.
- ❖ தேவாரம் பற்றிய இவரது உயர்ந்த எண்ணமும் இவரது செந்தமிழ் நூல்களில் பரவலாகக் காணப்படுகிறது.

- “வேதஉணவு வெறுத்துப் புகழ் மூவர்
இது தமிழ் ஊனுக்கு உழல் செவியோன்...” (உலா 27)
- “உள்ளாங் களிலுவர் செயுள் ஒத்த முக்களி...”
- “தீருவாசக மிங்கு ஒருகால் ஒதில் கருங்கல் மனமும் கரைந்துருக....” (நால்வர் மணிமாலை-4)
- ❖ அருணகிரிநாதர் போலவே சிவப்பிரகாசரும் சம்பந்தரை முருகப் பெருமானாகவே போற்றுகிறார்.
- ❖ மேலும் கண்ணப்பர், சாக்சியநாயனார், அப்பூதியடிகள், குங்குலியக்கலையர், காரைக்காலம்மையார், நக்கீரர் போன்ற பல இறை அடியவரையும் போற்றுகிறார்.
- (உ-ம்) சீகாளத்திப் புராணம்
- ❖ வீரசைவ வழிபாட்டின் அடிநிலையாக விளங்கும் குரு வழிபாட்டையும் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பெரிதும் போற்றியுள்ளார். முருகப் பெருமானின் கட்டளைப்படி அதனை உணர்ந்து தம் குருநாதரான சிவஞான பாலைய சுவாமிகள் மீது பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், தூது முதலியவற்றில் போற்றியுள்ளார்.
- ❖ சுவாமி சிவப்பிரகாசர் சமண, வைணவ மதங்களைக் கண்டித்தும் பாடியுள்ளார். அதேபோல் பிறசமயமான கிறிஸ்தவ சமயத்தினையும் கண்டித்து ‘ஏசுமத நிராகரணம்’ என்ற கண்டனத்தையும் இயற்றியுள்ளார். இது வீரமா முனிவரின் கருத்துக்களுக்கு மறுப்புத் தெரிவித்து எழுதப் பட்டதெனக் கூறுவர்.

(c) “ஏசுமத நிராகரணம் என்றும் கூறுவர்”

ஈழத்து சைவசித்தாந்த வளர்ச்சியில்

பாங்காற்றியவர்கள்

ஞானர்மரணங் முர்வர்

- ❖ ஈழத்தில் தோன்றிய சைவப் பெரியார்களுள் ஞானப்பிரகாச முனிவரும் ஒருவராவார்.
- ❖ இவர் தமிழகத்தை வாழ்விடமாகக் கொண்டு சைவசமய சைவசித்தாந்தப் பணி புரிந்தவர். ஈழத்துத் தீருநெல்வேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்.
- ❖ கி.பி 17ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் போர்த்துக்கேயர் வசமானது. இவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் சைவசமயமும் சைவப் பண்பாடும் நலிவற்றுக் காணப்பட்டன.
- ❖ சமய ஒடுக்குமுறையை மேற்கொண்டு போர்த்துக்கேயர் இந்துக் கோயில்களை இடித்து அழித்து உடைமைகளைச் சூறையாடியதோடு ஆலை வழிபாட்டுக்கும் தடை விதித்தனர். நெற்றியில் தீருநீறு அணியவும், வாழ்முயிலையில் உணவு உண்ணவும் சைவமக்கள் அஞ்சி நடுங்கிய காலமது.

பிறப்பு

- ❖ இக்காலப் பகுதியில் கி.பி.1625ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்துத் தீருநெல்வேலியில் பிறந்தார். இவரது தந்தை பெயர் காராளபிள்ளை என்பதாகும். இவர் அதீகாரமும் கல்வியும் பெருஞ் செல்வமும் கொண்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்.

தமிழ்நாடு செல்லல்

- ❖ கட்டாய மதமாற்றத்திற்கு உட்படாத சைவக் குடும்பத்தினர் பறங்கியரின் உணவுக்காகத் தாம் போற்றி வளர்க்கும் பசுவொன்றினை ஓர் ஒழுங்கு முறையில் கொடுத்தல் வேண்டும் என்ற சட்டத்தை போர்த்துக்கேயர் விதித்திருந்தனர்.

- ❖ இளைஞராக இருந்த ஞானப்பிரகாசர் போற்றத்துக்கேயாளின் இச்சட்டத்திற்கு அடிபணிய மறுத்தார். இதனால் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுத் தமிழகம் சென்றார்.
- ❖ வேதாரணியத்தில் தங்கியிருந்து திருத்தொண்டுகள் பல புரிந்த பின் திருப்புகலூர் சென்று அண்ணாசாமி ஆசாரியாரிடத்தில் சிவதீட்சை பெற்று, பின் சிதம்பரம் சென்று வாழலானார்.
- ❖ நட்ராஜப் பெருமான் திருவருளால் தமிழ்நாட்டின் வடக்கே பயணம் செய்து வங்காள தேசத்தில் பிராமணத் துறவி ஒருவரிடம் வடமொழி நூல்களான தருக்கம், மீமாம்சை, வியாகரணம் முதலியவற்றைக் கற்றதோடு குரு உப தேசமும் பெற்றார்.
- ❖ குருவின் கட்டளைப்படி திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தை அடைந்து விசேட தீட்சை பெற்றுத் துறவு பூண்டார். ‘முனிவர்’ என்ற சிறப்புப் பெயரால் போற்றப் பட்டார்.
- ❖ திருவண்ணாமலை ஆதீன துறவு வாழ்க்கையானது ஞானப்பிரகாசர் கைவம், கைவ சித்தாந்தம், தமிழ்மொழி, வடமொழி ஆசியவற்றில் நல்ல தேர்ச்சியும் புலமையும் அடைய வழிவகுத்தது.

பணிகள்

(i) சமயப்பணி:

- ❖ பசுவதையை எதிர்த்து நாட்டைவிட்டு வெளியேறியமை.
- ❖ வேதாரணியத்தில் தங்கியிருந்தபோது திருத்தொண்டுகள் புரிந்தமை.
- ❖ சிதம்பரத்தில் ‘ஞானப்பிரகாசம்’ எனும் குளம் ஒன்றைத் தாபித்தமை.
- ❖ குளத்தின் அருகே மடம் ஒன்றைக்கட்டி அன்னதானப் பணிகளில் ஈடுபட்டமை.
- ❖ மடத்தோடு ஆச்சிரமம் ஒன்றையும் தாபித்து சமயக்கல்வி, சமய ஒழுக்கம் முதலியவற்றைப் பேண வழிவகுத்தமை.

(ii) கைவசித்தாந்தப் பணிகள்:

- ❖ தமிழ்மொழியிலும் வடமொழியிலும் அமைந்த கைவசித்தாந்த நூல்களுக்கு உரை எழுதினார்.
- ❖ தமிழ்மொழியில் கைவசித்தாந்தக் கருத்தைப் புலப்படுத்தும் நூல்களை எழுதினார்.
- ❖ வடமொழியிலும் சமய நூல்களை எழுதினார்.
- ❖ ஈழத்தில் கைவசித்தாந்த தத்துவ வளர்ச்சிக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார்.

(iii) சைவசித்தாந்த நூற்பணிகள்:

- ❖ ஞானப்பிரகாச முனிவர் தமிழ்மொழியிலும் வடமொழியிலும் பல உரை நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவை பெரும்பாலும் சைவசித்தாந்த ஞான நூல்களாகவே காணப்பட்டன.
- ❖ சிவஞானசித்தியார் சுபக்க உரை, தீட்சா லட்சனம், தத்துவ வியாபார விவரணம், அவஸ்தாதி நிரூபணம், மகா வாக்கிய சங்கிரணம் என்பன தமிழ்மொழி நூல்களாகும்.
- ❖ இவற்றுள் இப்போது கிடைப்பது சிவஞானசித்தியார் சுபக்க உரை மட்டுமேயாகும். மேற்குறிப்பிட்ட தமிழ்நூல்களில் சில செய்யுள் நடையிலும் சில வசன நடையிலும் உள்ளன.
- ❖ இவரது சிவஞானசித்தியாருக்கான சுபக்கஉரை மிகவும் முக்கியத்துவம் உடையது. ஞானப்பிரகாசரின் சைவசித்தாந்த நிலைப்பாடு தொடர்பான சிறந்த விளக்கத்தைத் தோற்றுவித்த பெருமைக்குரியது. தீட்சை, முத்தி சைவ சாத்தீரங்களுக்குப் பொருள் கொள்ளும் முறை, பாசுபதம் முதலான அகச் சமயங்கள் முதலியன பற்றி அதில் விளக்கியுள்ளார். “சிவசாதிருச்யமே” சிவசாயுச்சிய முத்தி என்ற கருத்தையும் அதில் முன் வைத்துள்ளார்.

வடமொழி நூல்கள்:

- ❖ இவர் எழுதிய ஏட்டுரூவில் கிடைக்கும் வடமொழி நூல்கள் பத்து.

அவையாவன:

பிரமாண தீபிகை

சிவயோகசாரம்

பிராத தீபிகை

சிவயோகரத்தினம்

சித்தாந்த சிந்தாமணி

சிவாகமமாதி மான்மிய சங்கிரகம்

பெளங்கர ஆகம விருத்தியுரை

அஞ்ஞான விவேசனம்

சிவஞானபோத விருத்தியுரை

ஓமாத்திலி கற்பம்

- ❖ சைவசித்தாந்த மெய்யியலாய்வுகளிற்கு அனுசரணையான அறிவாராய்ச்சியியலாய்வில் இலங்கையர்களின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வகையில் ஞானப்பிரகாச முனிவரின் ‘பிரமாணதீபிகை’ முன்னோடி நூலாக விளங்குகிறது. பிரமாணம், தருக்கம் பற்றிய விரிவான ஆய்வு இதில் அடங்குகிறது.

- ❖ காட்சி, அனுமாணம், ஆப்தம் எனச் சைவசித்தாந்த அறிவாராய்ச்சியியற் கருத்துக்களை ஞானப்பிரகாசரின் பிரமாணதீபிகை வடமாழியில் விரிவாக ஆராய், அவ்வாராய்ச்சியை சங்கரபண்டிதரின் சைவப் பிரகாசனம் இலகு தமிழில் தெளிவு படுத்துகிறதென்பர்.
- ❖ வடமாழிச் சிவஞானபோதத்திற்கு உரைகண்டவர்களில் சிறப்புப் பெற்றவர் இருவர். அவர்களில் ஞானப்பிரகாசர் ஒருவராவார். மற்றவர் சிவாக்கிரயோகிகளாவார். ஞானப்பிரகாசர் சிவஞானபோதத்திற்குரிய விருத்தியுரையை வாதப் பிரதிவாத அடிப்படையில் தருக்க ரீதியாக நிறுவியுள்ளமை சிறப்புக்குரியதாகும்.
- ❖ ஞானப்பிரகாசரின் பொல்கராகம விருத்தியுரை 1890இல் சண்முகசுந்தர முதலியாரால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. இவரது சிவஞானசித்தியாருக்கான சுபக்கவுரை 1882இல் இனுவில் நடராஜ ஜயரால் தனியாகவும் 1888இல் சண்முக சுந்தரமுதலியாரால் சித்தியார் அறுவர் உரையிலும் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.
- ❖ நல்லூர் த.கைலாசபிள்ளை அவர்கள் ஞானப்பிரகாசமுனிவரின் நூல்கள் அனைத்தையும் புலோவி ம. முத்துக்குமாரசுவாழி சிவாசாரியாரைக் கொண்டு பரிசோதித்து 1927இல் சிவஞானபோத விருத்தி உரை, சிவ யோகரத்னம், சிவயோகசாரம், பிரமாணதீபிகை என்பனவற்றைப் பதிப்பித்தார்.
- ❖ ஞானப்பிரகாச முனிவரின் சைவசித்தாந்தம் பற்றிய ஆராய்ச்சிக் கருத்துக்கள் ஹீலஹீ ஆறுமுகநாவலராவும் அக்கால யாழ்ப்பாணத்து சைவாசிரியர்களாவும் போற்றப்பட்டன.
- ❖ இவ்வகையில் இவர் ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த பாரம்பரியத்தின் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார் எனலாம்.
- ❖ இவ்வுலகில் 33 ஆண்டுகளே வாழ்ந்து பெரும்பணி செய்த ஞானப்பிரகாசமுனிவர் கி.பி 1658 பங்குனிப் பூச நடசத்திரத்தில் இறை பதமடைந்தார்.
- ❖ ஞானப்பிரகாச சவாமிகள் இயற்றிய 129 சமஸ்கிருத சுலோகங்கள் Siva Yogaratna De Jnana Prakasa என்ற பெயரில் தாரா மைக்கேல் என்பவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. அது பிரெஞ்சு மொழியில் புதுச்சேரி பிரெஞ்சு இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் இண்டாலஜி என்ற நிறுவனத்தாரால் 1976இல் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

காசிவாச செந்தநாதையர்

அறிமுகம்

- ❖ சைவத்துக்கும் சைவசித்தாந்தத்திற்கும் பெரும் பணியாற்றிய ஈழத்துச் சைவப் பெரியார்களுள் காசிவாசி செந்தநாதையரும் ஒருவராவார்.
- ❖ சைவ சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல்களிற் காணப்படும் கருத்துக்களைத் திரட்டியும் வியாக்கியானப்படுத்தியும் வழிநூல்கள் எழுதிய ஈழத்து அறிஞர்களுள் முதன்மையானவராக இவர் விளங்குகின்றார்.
- ❖ உரை ஆசிரியர்கள் என்ற வகையிலும் ஞானப்பிரகாச முனிவரைத் தொடர்ந்து காசிவாசி செந்தநாதையர்ச்சிறப்பிடம் பெறுகிறார். இவரது உரைகள் சைவ சித்தாந்தத்திற்கான இலங்கையர்களின் பங்களிப்பில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.
- ❖ இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் குப்பிளான் என்னும் கிராமத்தில் 1848 ஜப்பசி மாதம் ரோகினி நட்சத்திரத்தில் பிறந்தார். தந்தை இரத்தினேஸ்வரர் சின்னையா ஜயா தாய் கெளாரியம்மையார்.
- ❖ நல்லூர் சம்பந்தபுலவர், ஆறுமுகநாவலர் முதலானோரிடம் தமிழ், இகைக்கிய இகைகணம் பயின்றவர்.
- ❖ யாழ்ப்பாணம் வெஸ்லியன் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் பயின்றவர்.
- ❖ இம்மாமேதை தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளையும் கற்றுத் தேர்ந்தவர்.
- ❖ இவரின் வேத, சிவாகம சாத்திரப் பேரறிவு பற்றி பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுவார். “ஒன்று கேட்டால் அது பற்றி நூல்கள் அனைத்தின் கருத்துக்களின் ஒருமைப்பாட்டையும் விளங்க வைக்கும் அறிவாற்றல் படைத்தவர்கள் ஐயர் அவர்கள்”
- ❖ செந்தநாதையர் நாவலரின் தமிழ் வித்தியாசாலையில் 6 ஆண்டுகளும் ஆங்கில வித்தியாசாலையில் ஒரு ஆண்டும் பணிபுரிந்து, நாவலரின் நன் மதிப்பையும் பெற்றவர்.
- ❖ நாவலர் பிரசங்கம் செய்யும் இடங்களைல்லாம் சென்று குறிப்பெடுத்தார். நாவலர் சிவபூசை செய்யும் போதெல்லாம் தீருமுறைகளைப் பண்போடு ஒதுவார். இதனை நாவலர் இறைபதமெய்தியபோது, இவர் பாடிய இரங்கற்பா மூலம் அறியலாம்.

“தேவாரம் யான்சொலக் கேட்டு மகிழ்ந்து

சிரத்தையுடன் பூவாதி, கொண்டுபுரி சிவபூசைப் பொலிவிலங்கும்....”

செந்தநாதையர் தம் வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியை தமிழ் நாட்டிலே கழித்தார். அக்காலப் பகுதியில் பல்வேறு சமயப் பணிகளை மேற்கொண்டார்.

- ❖ அத்துடன் சாங்க மொழியில் தேர்ச்சி பெற்று வேத, உபநிடத், ஆகம, புராண நூல்களை ஜயந்திரிபறக் கற்றார்.
- ❖ பாரத நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் யாத்திரை செய்ததுடன் பல இடங்களில் சைவப் பிரசங்கங்களையும் நிகழ்த்தினார்.
- ❖ இவர் காசியில் சில காலம் வாசம் செய்தமையால் காசிவாசி என் அழைக்கப் பட்டார்.
- ❖ இவர், 1847 இல் யாழ்ப்பாணம் திரும்பி நாவலரின் மாணாக்கரான இனுவில் நடாராசையரிடம் சைவசித்தாந்தத்தைக் கற்றுத் தெளிந்தார்.
- ❖ மீண்டும் இந்தியா சென்று பத்து ஆண்டுகள் வாசம் செய்து வேத, வேதாங்கங்களை அங்கிருந்த சாஸ்திரிகளிடம் ஜயந்திரிபறக் கற்றார்.

பணிகள்

- 1) சமயச் சொற்பொழிவுகளாற்றல்: ஆறுமுகநாவலரைப் பின்பற்றி, 1872–1879 வரை தென்னிந்தியாவிற் பல இடங்களிலே சைவச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றினார்.
- 2) சமயந் தொடர்பான பல துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிடல்.
- 3) பத்திரிகை நடத்துதல்
- 4) சமயக் கட்டுரைகளை எழுதுதல்
 - இந்து சாதனத்தில் “வைதிக சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த சமயம்” என்ற தலைப்பில் தொடர்கட்டுரைகளை எழுதினார். இது சைவ சித்தாந்த சபை சார்பாக மாயாவாதிகளுக்கு எதிராக எழுதப்பட்ட கண்டனக் கட்டுரையாகும்.
 - நாகை நீலகேசி, விஜயத்துவஜம், வெற்றிக் கொடியோன் முதலிய பத்திரிகைகளிலும் சமயக் கட்டுரைகளை எழுதினார்.
- 5) அச்சியுந்திரசாலை அமைத்து சமயப் பணிபுரிதல்.
 - 1906இல் ஆண்டில் தேவக்கோட்டைச் சைவசீலர்களின் உதவியோடு “செந்திநாதசுவாமி யந்திரசாலையை” நிறுவினார்.
- 6) மொழிபெயர்ப்புச் செய்தல்
 - பிரமகுத்திரத்திற்கு சைவ மெய்யியற் கண்ணோட்டத்தில் நீலகண்ட சிவாசாரியர் எழுதிய நீலகண்டபாடியத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். இந்நால் இவரது படைப்புக்கள் அனைத்திற்கும் மகுடம் போன்றது.
 - இந்த மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கு, உபநிடத் துபக்கிரமணிகை பிரமகுத்திர உபக்கிரமணிகை என்ற தலைப்புக்களில் மிக விரிவான இரு பெரிய ஆராய்ச்சி முகவரைகளை எழுதினார்.
 - பிரமகுத்திரத்தைச் சைவசித்தாந்தக் கண்கொண்டு எழுதப்பட்ட பாடியத்தின் பெருமையைத் தமிழ் மட்டும் அறிந்தவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள ஜயரின் இம் மொழிபெயர்ப்பு உதவிற்று.

- காலத்தால் முற்பட்ட நீலகண்ட பாடியத்தை தத்தமக்குச் சாதகமான மாற்றங்களைச் செய்தும், பொருள் கண்டும், மாயாவாதிகளும், பாஞ்ச ராத்திரிரக்ஞும் தத்தமது சமயங்களுக்கு இசைவாக்கிக் கொண்டனர் என்பதை ஜயர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.
 - சைவ வேதாந்தத்தின் தோற்றுவாய் பிரமகுத்தீரத்திற்கான உரை வேறுபாடுகளில் இருந்து கருக்கொள்கிறது. வைதீக சமயநெறிகள் அனைத்துக்கும் மகுடமாய் உச்சமாய் அமையும் நெறி சைவ சித்தாந்தமே. இதுவே முழுந்தமுடிவு உய்விக்கும் மார்க்கம் என்றவாறான கருத்தோட்டங்களை, தமிழ் வழிச் சமய நூல்களைச் சான்றாக்கிக் கொள்கிறார். சிவாத்துவித சைவநெறியை, சைவ வேதாந்தம் மூலம் உறுதிப்படுத்துகிறார்.
- 7) கண்டன உரைகளையும் கண்டன மறுப்புக்களையும் வெளியிட்டமை
- கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திலும் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் இடம்பெற்ற கிறிஸ்தவ மதமாற்றச் செயற்பாடுகளும் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களுக்கும் சைவ அனுட்டானங்களுக்கும் எதிராக கிறிஸ்தவர்களால் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்கள், கண்டனங்கள் என்பனவும் செந்திநாதையர் சைவசமயச் சார்புடைய பெருதொகைக் கட்டுரைகளையும் பிறமதகண்டனங்களையும் எழுதக் காரணமாயின.
 - சிவநிந்தகளையும் சைவாகம நிந்தகளையும் மனம் பொறாது பல கண்டன உரைகளையும் கண்டன மறுப்புக்களையும் வெளியிட்டார்.
- (உ-ம்) ஞானபோத விளக்கச் சூறாவளி
- வச்சிர தண்டம்
- கிறிஸ்தவர்கள் சைவசமயத்தீன் மீது எழுதிய கண்டனங்களுக்கு எதிராக பல கண்டன நூல்களை எழுதினார். அதனால் “கிறிஸ்தவ கண்டன குடாரி” என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றார்.
- 8) நூல்களை எழுதி வெளியிடல்
- செந்திநாதையர் 45க்கு மேற்பட்ட வெளியீடுகளை (நூல்கள் கட்டுரைகள் கண்டனங்கள் என்ற வகையில்) வெளியிட்டார். இன்று 21 நூல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன.
 - ஞானரத்தினாவளி, தத்துவ விளக்கம் மூலமும் உரையும், சிவஞான போத வசனாலங்கார தீபம், வஜ்ரடங்கம், வச்சிரதண்டம், சாண் சத்திரியப் பிரசண்டமாருதம், ஞானபோத விளக்கச் சூறாவளி, சிவனுந் தேவனா? என்னுந் தீய நாவினுக்கு ஆப்பு, விவிலிய குஞ்சிதக் குறிப்பு, தாந்திரிக துண்ட கண்டன கண்டனம், வீரபத்திராஸ்திரம், வைதீக சைவ சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த சமயம், தத்துவப்பட வினா விடை, ஞீ சீர்காழிப் பெருவாழுவின் ஜீவகாருண்ய மாட்சி, சைவ வேதாந்தம், கந்த புராண நவநீதம், தேவாரம் வேதசாரம், மகாவுக்கிர வீரபத்திராஸ் திரம்,

நீலகண்ட பால்யத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு, கவதீக சைவ சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த சமயம் என்பன அவையாகும்.

- கந்தபுராணம் சைவசித்தாந்தக் கருவுலங்களை உள்ளீடாகக் கொண்டது என்பதைக் கந்தபுராண நவநீதம் எனும் நூல் வழியாகத் தெளிவுபடுத்தி உள்ளார்.
- சிவஞானபோது வசனாலங்கார தீபத்தில் அதீகாரங்கள் கேள்வி-பதில் வழிவில் விளக்கம் தரும் முறையும், புள்ளவழி எடுத்துக்காட்டுக்களைக் காட்டி நூல் விளக்கம் செய்யும் உத்தியும் பயில்வோருக்குப் பயன் தருவன.
- “தேவாரம் வேத சாரம்” என்னும் நூல் வழி, வேதம் குறிப்பிட்டதனேயே தேவாரங்கள் இசையுடனும் பக்தி ரசத்துடனும் கூறுகின்றன என எடுத்துக் காட்டி, வேதம் வேறு தேவாரம் வேறு என்ற சர்ச்சைக்கு முடிவு கட்டினார்.
- பொதுவாக செந்திநாதையரின் சைவசித்தாந்தப் பங்களிப்புக்களை மூவகைப்பட்டனவெனக் குறிப்பிடுவேர்.

(அ) இந்திய தத்துவத்தின் மூலங்களான வேதம் உபநிடதம், பிரம்ம கூத்திரம், புராணம், இதிகாசம் போன்ற யாவும் வேதத்தின் முடிந்த முடிபான சைவ சித்தாந்த அடிப்படை உண்மைகளைக் கூறி நிற்பவை என எடுத்துக் காட்டியமை.

(ஆ) பிரம்மகூத்திரத்திற்கான முதற்பாடியம் நீலகண்டரினதென்றும் இதனைக் கற்று அறிந்த பின்பே மாயாவாதிகளும் பாஞ்சராத்திரர் களும் இடைச் செருகல்களை உட்புகுத்தித் தத்தம் சமயக் கருத்துக்களுக்கு ஏற்புடையவாறாக திரித் தாக்கிக் கொண்டனரென எடுத்துக்காட்டியமை.

(இ) ஈழத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் சித்தாந்த சைவத்திற்கும் அதன் நடை முறைகளுக்கும் எதிராகக் கிறிஸ்தவர்கள் மேற்கொண்ட பிரசார நடவடிக்கைகளையும் மதமாற்ற நடவடிக்கைகளையும் சிவ நிந்தனைகளையும் அறிவுசார் வழிகளில் வலுவடன் எதிர்த்தமை, வலி குன்றச் செய்தமை, சித்தாந்த சைவத்தின் உண்மைகளைச் சாதித்தமை, ஸ்தாபித்தமை.

- நாவலரின் வழியைப் பின்பற்றி, சொற்பொழிவுகளாற்றியும் அச்சியந்திர சாலை அமைத்தும், அரியநூல்களை வெளியிட்டும், துண்டுப்பிரசரங்கள், கண்டன உரைகள், கண்டன மறுப்புக்களை வெளியிட்டும், சைவசமய நூல்கள், கட்டுரை எழுதியும், மொழிபெயர்ப்புகளைச் செய்தும் சைவசமயத்திற்கு அரும்பணியாற்றியவர் காசிவாசி செந்திநாதையர்.
- இன்று குப்பிளானில் ‘செந்திநாதையர் ஞாபகார்த்த சபை’ என்ற நிறுவனத்தை அமைத்து அதன் மூலம் அவரின் பணிகளைப் பேணிச் செயற்பட்டு வருகின்றனர்.

Long distance movement of water from the land to the sea

Water movement in the soil and rock

Water movement in the atmosphere

Water movement in the ground surface

Groundwater

Water movement through pores in the soil and rock

Water movement through fissures in the rock

Water movement through joints in the rock

Water movement

Water movement through fissures

Water movement

மாணவ முத்துக்களே!

“மாத்தை நேராக்குவதும் நூல். மனதை நேராக்குவதும் நூல்

மனத்தை நேராக்கியவர்கள் னானிகள்”

- (வாரியார்)

“புனுயனம் செய்வித்து, மந்திரங்களையும், வேதத்தையும் ஒதுவிக்கின்றவன் யாரோ அவனே ஆசிரியன் ஆகிறான்”

- (மனுஸ்மிருதி)

“தர்க்கம், வேதம், வேதாந்தம் வீவற்றை ஒதுவிக்கின்ற குருவைச் சந்திக்கின்ற போரதல்லாம் நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும்”

- (மனுஸ்மிருதி)

“செல்வமில்லாதவன் ஏழையல்ல. நூனால் கல்வியறிவு லீலாதவன் எல்லா விதத்திலும் ஏழைதான்”

- (அர்த்தசாஸ்திரம்)

“கல்வியென்றும் திரவியம் தேவேதற்கு முயற்சியே சிறந்த கருவி”

- (நூறுமுகநாவலர்)

“ஏசானுடைய உள்ளத்திலே அருள்வரும்படி நடத்தலே கல்விக்குச்

சிறந்த கருவி”

- (நூறுமுகநாவலர்)

தொகுப்பாசிரியர்

தசவப்புலவர், சுவத்துமழ் செல்வன்

N. T. தரன்